

Stjórnafræðingur

5. oddskilur

þessu

Obsah

Amazonka	3	Hejno vran	15	Mrtvej vlak	27	Ta naše	40
Amerika	3	Ho ho watanay	15	Nagasaki Hirošima	28	Tereza	40
Anděl	4	Hlídač krav	16	Náměšť	28	Tisíc mil	41
A pohádky je konec	4	Hlídej lásku, skálo má	16	Není nutno	28	Toulavej	41
Babička Mary	5	Holka nebo kluk	17	Nosorožec	29	Valčíček	42
Batalion	6	Jak si zasloužit princeznu	17	Okoř	29	Vodácká holka	42
Bodláky ve vlasech	6	Hruška	18	Písek	30	Tři kříže	43
Bratříčku, zavírej vrátka	7	Já budu chodit po špičkách	18	Panenka	30	Vím jedno návrší	43
Cestou do Jenkovic	7	Jdem zpátky do lesů	18	Ptáčata	30	Vlaštovko leť	44
Buchet je spousta	7	Johanka	19	Poslední cestující	31	Zajíci	44
Bláznova ukolébavka	8	Kdy začnu žít se ptám	19	Ptáče	31	Zamilovaný princ	45
Čarodějnice z Amesbury	8	Když mě brali za vojáka	20	Ráno bylo stejný	32	Zítř ráno v pět	45
Buráky	9	Když si Tě dívko představím	20	Rodné údolí	32	Zvláštní znamení touha	46
Červená řeka	9	Kláda	21	Rychlý šípy	33	Zabili, zabili	46
Čert ví, proč	10	Kdyby se v komnatách	21	Řekni kde ty kytky jsou	33	Spinkej	46
Dajána	10	Krůček po krůčku	21	Rána v trávě	34		
Dej mi víc své lásky	11	Kometa	22	Sáro	34		
Dělání	11	Mamutí křik	22	Sbohem galánečko	35		
Delfíni	12	Láska na sto let	23	Severní vítr	35		
Dokud se zpívá	12	Lano, co nás k nebi poutá	23	Stánky	35		
Franky dlouhán	13	Lilie	24	Skálo, skálo, skálo	36		
František	13	Marathon	24	Skládanka	36		
Franta a pádlo	14	Marsyas a Apollón	25	Strom	37		
Divokej horskej tymián	14	Míle a míle	25	Svatební	37		
Grónská písnička	15	Montgomery	25	Svatava	38		
		Modlitba vodáka	26	Tulácké ráno	38		
		Morituri te salutant	26	Šípková Růženka	39		
		Mravenčí ukolébavka	27	Švorcák	39		

Amazonka

1. Byly krásný naše ^Gplány,
byla jsi můj cel^{Hmi}ej svět,
^{Ami}čas je vzal a nechal ^Grány,
sta^{Ami}rší jsme jen o ^Dpár let.
2. Tenkrát byly děti malé,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí ^Gse
v ^{E7}řece, která vše^{Ami}chno ví,
stejnou barvu^G jako měly
tvo^{Ami}je oči džíno^Dvý.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

Amerika

1. ^GNandej mi ^Ddo hlavy
tvý ^{Ami}brouky
A Bůh nám seber bezna^Gděj
V duši zbylo ^Dsvětlo z
jedny ^{Ami}holky
Tak mi teď za to vyna^Gdej
Zima a ^Dpromarněný ^{Ami}touhy
Do vrásek stromů padá ^Gděšť
Zbejvaj roky ^Dasi ne
moc ^{Ami}dlouhý
Do vlasů mi zabroukej^C... pa pa
pa ^Gpá
pa pa pa ^{Emi}pá, pá pa pa ^Gpá
pa pa pa ^{Emi}pá, pá pa pa ^Gpá

Tvoje oči jenom žhavý tóny
Dotek slunce zapadá
Horkej vítr rozezní mý zvony
Do vlasů ti zabrouc^Cká
pa pa pa pá, pa pa pa pá, pá pa pa
pá ..

© Na obloze křídla tažnejch ptáků
Tak už na svý bráchy zavolej
Na tváře ti padaj slzy z mraků
A Bůh nám sebral beznaděj
V duši zbylo světlo z jedny holky
Do vrásek stromů padá děšť
Poslední dny hodiny a roky
Do vlasů ti zabrouká...
pa pa pa pá, pa pa pa pá, pá pa pa
pá

Anděl

ᵍZ rozmláče^{Emi}nýho kostela
ᵍv krabici^{D7}s kusem mýdla
ᵍpřinesl j^{Emi}sem si anděla
ᵍpoláma^{D7}li mu křídla
ᵍdíval se^{Emi}na mne oddaně
ᵍjá měl jsem^{D7}trochu trému,
ᵍtak vtiskl^{Emi}jsem mu do dlaně
ᵍlahvičku^{D7}od parfému
® ᵍA proto^{Emi}prosím věř mi
ᵍchtěl jsem ho^{D7}žádat
ᵍaby mi^{Emi}mezi dveřmi
ᵍpomohl^{D7}hádat
ᵍco mě čeká^{Emi} - ^{D7}a nemin^{Ge}
ᵍco mě čeká^{Emi} - ^{D7}a nemine

ᵍPak hlída^{Emi}li jsme oblohu
ᵍpozoru^{D7}jíce ptáky
ᵍdebatu^{Emi}jíce o Bohu
ᵍa hraní^{D7}na vojáky
ᵍDo tváře^{Emi}jsem mu neviděl
ᵍpokoušel^{D7}se ji schovat
ᵍto asi^{Emi}ptákum záviděl
ᵍže mohou^{D7}poletovat

ᵍKdyž novin^{Emi}ky mi sděloval
ᵍu okna^{D7}do ložnice
ᵍjá křídla^{Emi}jsem mu ukoval
ᵍz mosazný^{D7}nábojnice
ᵍA tak jsem^{Emi}pozbyl anděla
ᵍon oknem^{D7}uletěl mi
ᵍVšak přítel^{Emi}prý mi udělá
ᵍnového^{D7}z mojí helmy

A pohádky je konec

ONA: ^AStmívá se ^Dnad králost^Avím,
^{D, A}závist je ^Dsmutek a ^Astín ^D

ON: ^AZávist ^Dpotutel^Aná ^{D, A}
^Ačihá je ^Dnesmrtel^Aná.

OBA: ^DTam, kde láska ^Evládne,
závist ^Aje ztrac^Dná
shání srdce ^Eprázdne z
lásky ^{Hmi}bývá ^Ezmate^Aná

®: ^DBim^Ebam ^Azvon ^Dvyz^Evá^Aní
^Dblí^Eží ^Ase ^Dsví^Etá^Aní.

Svíta. Rozum šel spát. Z lásky
zblázním se rád
Svíta a já ám strach, že láska je jen
v pohádkach.
Tam, kde láska vládne, závist je
ztracená
shání srdce prázdne z lásky bývá
zmatená

®: Bimbam zvon vyzvání láska nás
ochrání.

^DTam, kde láska ^Evládne, závist ^Aje
ztrac^Dná
shání srdce ^Eprázdne z
pravdy ^{Hmi}šílí ..

®: Bimbam zvon vyzvání
blíží se svítání. Nánánánáná ..
Láska nás ochrání.

Babička Mary

1. ^{Ami}Štěchovická laguna když
dřímá
v zadumaném stínu Kordylér,
^{Dmi}pirát zkr^{Ami}vavenou šerpu
ždímá,
^{H7}šerif si láduje re^Evolver.
^{Ami}Pikovická rýžoviště zlata
čeří se v příboji Sázavy,
^{Dmi}ale za to ^{Ami}krčmářova chata
^{Dmi}křepčí rykem^{E7} chlapské
zá^{Ami}bavy.

^{G7}Když tu náhle, co se ^Cděje,
^{G7}divný šelest houštím ^Cspěje,

^{G7}plch, skunk, ^Cvše utíká
^Fpo^{F#dim}stráni od Mední^Eka.

^{Ami}Krčmář zhasne, kovbojové
ztichnou,
pirát zděšen tvář si zakryje,
^{Dmi}rudé squaw se ^{Ami}chvějí a pak
vzdychnou:
^{H7}Blíží se k nám postrach
^Eprérie ^{G7}.'

R. ^CMary, babička ^{D7}Mary, dva
^{G7}kolťáky za pasem,
nad hlavou ^Ctočí lasem.
Stoletá Mary, babička ^{D7}Mary,
ta zkrátí^{G7} křepce hřebce, ať
chce, ^{E7}či ne^Cchce ^{E7}.

2. Žádné zuby, z jelenice sukně,
ale za to tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně,
Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla, v krčmě dveře letí
a babička vchází do dveří,
'Pintu ginu, lumpové prokletí!'
bezzubou dásní zaláteří.

Vypiju to jen ve stoje,
jdu do volebního boje,
zřím zas město drahý,
jedu volit do Prahy.

Dopila a aby se neřeklo,
putykáře změní v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo
s šlajsnou svatojánských atolů.

R. Mary, babička Mary, pádluje bez
námahy
po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary,
jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila,
pro babičku nastal hrozný čas,
neboť každá strana hned tvrdila,
že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana
psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná,
oni že maj hlas ze Štěchovic.

Stoletý věk prý nevadí,
na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce,
volala ji polnice.

Tak babičku, pro kterou vždy byla
válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dni zabila,
volební agitace.

R. Mary, bojovná Mary, už
nesedává v sedle,
ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary,
volbama zabitou vzal k sobě
Manitou.

Batalion

*: ^{Dmi}Víno ^Fmáš ^Ca mar^{Dmi}kytánku,
^{Dmi}dlouhá ^Fnoc se^C pro^{Ami}hý^{Dmi}ří,
víno máš a chvílku spánku, díky,
díky, verbíři.

1. ^{Dmi}Dříve než se rozední, kapitán
k ^Fosedlání roz^Ckaz ^{Dmi}dá^{Ami}vá,
^{Dmi}ostruhami do slabin ko^Cně
po^{Dmi}há^{Ami}ní^{Dmi}.

Tam na straně polední, čekají
ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už
vyzvání.

R: ^{Dmi}Víno na ku^Fráž, a ^Cpomilovat
marky^{Dmi}tán^{Ami}ku,
^{Dmi}zítra do Bur^Fgund, batali^Con
^{Dmi}za^{Ami}mi^{Dmi}ří,
^{Dmi}víno na ku^Fráž a ^Ck ránu dvě
hodinky ^{Dmi}spán^{Ami}ku,
^{Dmi}díky, díky^F vám králo^Cvští
^{Dmi}ver^{Ami}bí^{Dmi}ří.

2. Rozprášen je batalion, poslední
vojáci se k zemi hrouť,
na polštáři z kopretin budou
věčně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři
nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne
každý rád.

R: Víno na kuráž ...

*: Víno máš a markytánku ...

Bodláky ve vlasech

Do vla^Csů bláznivej ^{Ami}kluk
mi ^{Dmi}bodláky ^Gdával
^{Ami}za tuhle ^Fkytku pak ^Bvšechno
chtěl ^Gmít
svateb^Cní menu^Get mi ^{Ami}na
stýblo ^{E7}hrával
^Fže prej se ^Gmusíme ^Cvzít ^G

@: Zele^Cný voň^{Ami}vý
dva ^{Dmi}prstýnky z ^Gtrávy
^{Ami}copak si ^Fholka víc ^Bmůže
tak ^Gpřát
^Cdoznívá menu^Get - čím ^{Ami}dál míň
mě ^{E7}baví
^Fna tichou ^Gpoštu si ^Chrát

^{Ami}Bez bolesti divný ^Gtrápení
^{Ami}suchej pramen těžko ^Gpít
^Czbytečně ^Fslova
do ^{Esdim}kamení ^{Esít}
^{C7}na košili našich ^Fzvyků
^{B7}vlajou nitě od knof^{Es}líků
^{As}jeden je ^Fmuset a ^{As}druhej
je ^Cchtít ^{C+}

Do vla^Fsů bláznivej ^{Dmi}kluk
ti ^{Gmi}bodláky ^Bdával
^{Dmi}za tuhle ^Bkytku pak vš^{Es}echno
chtěl ^Cmít
svateb^Fní menu^Cet ti ^{Dmi}na
stýblo ^Ahrával
^Bmy dva se ^Cmusíme ^Fvzít ^C

@: Zele^Fný voň^{Dmi}vý
dva ^{Gmi}prstýnky z ^Ctrávy
^{Dmi}nejsem si ^Bjistej, že
víc ^{Es}umím ^Gdát
^Fvracím se zkrouše^Cnej,
ale ^{Dmi}dobrý mám ^{A7}zprávy
^Bo tom, že ^Cdál tě mám ^Frád ^G

@: Zele^Cný voň^{Ami}vý dva prstýnky
z ^Gtrávy
^{Ami}copak si ^Fmy dva
víc ^Bmůžeme ^Gpřát
^Cdál nám zní menu^Get a tím^{Ami} míň
nás ^{E7}baví
^Fna tichou ^Gpoštu si ^Chrát

Bratříčku, zavírej vrátka

^{Emi}Bratříčku nevzlykej to
nejsou^G bubáci
^Dvždyť už jsi velikej to jsou
jen ^{H7} vojáci
^Cpřijeli v hranatých železných
maringotkách^{H7} Se slzou na víčku
hledíme na sebe:
Bud' se mnou bratříčku
bojím se o tebe na cestách
klikatých
bratříčku v polobotkách

^{Emi}Prší ^{Hmi}a ^{Emi}venku ^{Hmi}se ^{Emi}setmě
lo^{Hm}

^{Emi}tato ^{Hmi}noc ^{Emi}nebu^{Hmi}de ^{Emi}krat
ká^{Hmi,Emi}Berán^{Hmi}ka ^Cvľku ^{Hmi}se ^{Emi}z
achtělo ^{Emi}rec:Bratříčku^{H7}:

1. - zavřel jsi vrátka ?
2. - ^{Emi}zavírej ^{H7}vrátka!

2. Bratříčku nevzlykej neplýtvej
slzami
nadávky polykej a šetři silami
Nesmíš mi vyčítat jestliže
nedojdeme

Nauč se písničku není tak složitá
opři se bratříčku cesta je rozbitá
Budeme klopýtat zpátky už
nemůžeme

Cestou do Jenkovic

^DMůj děda z kola ^{Hmi}seskočil
^Cpřed prázdnou
kašnou na ^Anáměstí
^DNa lavičce chleba ^{Hmi}posvačil
^Cseřídil hodinky ^Ana zápěstí

[: ^DA čápi z komína ^Aod cihelny
zobákem ^Cklapou asi
jsou ^Gnesmrtelný

Tři kluci v bílejších košilích
dělili se vo poslední spartu
ze zídky do záhonu skočili
přeběhli ulici a zmizeli v parku
Ve voknech svítěj peřiny
na bílý kafe mlíko se vaří
teď právě začaly prázdniny
venku je teplo a všechno se daří

Buchet je spousta

^CZ pekárny světa kraj
za^Fláskou^Gsvou
^Cnejednu^Fpřekonal
jsem^{Ami}vůli^Gzlou
^{Dmi}a moje^G princezna
^{Emi}ta jistě^{Ami}rozezná
^Fže ji mám^Gvážně^Crád

^CA v jeho blízkosti se^F náhle^G zdá
^Cže létat^F v oblacích
se^{Ami} málem^G dá
^{Dmi}dát ruku^G na ruku
^{Emi}netřeba^{Ami} záruku
^Fjeho se přece nelze^Gvůbec bát

^COslava veliká at^F už se chystá^G
^{Emi}buchet
je^{Ami} spousta,^{Dmi}lahodná^G sousta
^Cať naše láska je vždy ^Fstejně
čistá^G
a^F pevná jako^G brány^C trám

Hezká jak obrázek a zábavná
a pýchu princezen tak málo zná
vyrostla v dostatku
jak holka ze statku
umí za práci brát

Konečně kluk co o mě zájem má
přitažlivost je jistě vzájemná
Oba:
a srdce z rubínu
má barvu po vínu
starý král novému vždy má jej dát

Ta naše dvojice je překvapivá
a dle všech známek pekárna -
zámek
je trasa která někdy krátce trvá
a já ji dobře lásko znám

Oslava veliká

Bláznova ukolébavka

1. ^DMáš má ovečko^A dávno spát
i^G píseň ptáků^D končí
kvůli nám přestal vítr vát jen můra
zírání zvenčí
Já^A znám její zášť tak^G vyhledej
skryš
zas^A má bílejší pláště a^G v okně
je^A mříž

Ref:

^DMáš má ovečko^A dávno spát
a^G můžeš hrát ty mně^E můžeš hrát
Vždyť^D přijdou se^G ptát,
zítra zas^D přijdou se^G ptát
jestli ty v^D mých
představách^G už^D mizíš

2. Máš má ovečko dávno spát
dnes máme půlnoc temnou
Ráno budou nám bláznům lhát
že ráda snídaš se mnou
Proč měl bych jim lhát že jsem
tady sám
když tebe mám rád když tebe
mám rád

Čarodějnice z Amesbury

Zuzana ^{Ami}byla dívka, ^Gkteřá žila
v ^{Ami}Amesbury,
s jasnými ^Cočima a ^Gřečmi
pánům ^{Ami}navzdory,
souse^Cdé o ní ^Gříkali, že ^{Ami}temná
kouzla ^{Emi}zná
a ^Fže se lidem ^{Emi}vyhýbá a
s ^Fďáblem ^Gpletky ^{Ami(D)}má.

2. Onoho léta náhle mor dobytek
zachvátil
a pověřivý lid se na pastora
obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy
zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý
dobře ví.

3. Tak Zuzanu hned před tribunál
předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni
kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už
nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla
poletíš!"

4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná
její umění,
ďábelským kouzlem prý se v
netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod
černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí
čarovnou.

5. Jiný zas na kříž přísahal, že její
kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění
dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit
ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na
šibenici s ní!"

6. Spektrální důkazy pečlivě byly
zváženy,
pak z tribunálu povstal starý
soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš
čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se
na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou
hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou
ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli
samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen
pro ni umírám!"

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod
šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy
běsnící,
a ona stála bezbranná, však s
hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní
oblohou ..

Buráky

⁠Když Sever válčí s Jihem a ⁠zem jde do vál⁠ky a v polích místo bavlny teď ⁠rostou bodlá⁠ky.

⁠A ve stínu u silnice vidíš ⁠z Jihu vojá⁠ky, jak se tu válej' v trávě a ⁠louskaj' burá⁠ky.

R.

⁠Hej hou, hej hou, nač ⁠chodit do vál⁠ky.

Je lepší doma sedět a ⁠louskat burá⁠ky.

⁠Hej hou, hej hou, nač ⁠chodit do vál⁠ky.

Je lepší doma sedět a ⁠louskat burá⁠ky.

2) Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!", ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou. Pan plukovník se otočí a koukne do dálky, vidí tu slavnou armádu, jak louská buráky.

R.

Hej hou...

3) Až tahle válka skončí a jestli budem žít.

Své milenky a ženy pak půjdem políbit.

Když zeptají se: "Hrdino, cos' dělal za války?"

"Jo, flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

Červená řeka

Pod tou ⁠skárou, kde ⁠proud řeky ⁠sycí a kde ⁠ční červe⁠ný kame⁠ní, žije ⁠ten, co mi ⁠jen srdce ⁠ničí, koho ⁠já ráda ⁠mám k zblázně⁠ní.

Vím, že ⁠lásku jak ⁠trám lehce ⁠slíbí, já ho ⁠znám, srdce ⁠má děra⁠vý, ale ⁠já ho chci ⁠mít, mně se ⁠líbí, bez něj ⁠žít už mě ⁠adál neba⁠dí.

Často k ⁠nám jezdí⁠vá s kytkou ⁠růží, nejhez⁠čí z kovbo⁠jů v oko⁠lí, věstu ⁠má uši⁠tou z hadích ⁠kůží, bitej ⁠pás, na něm ⁠pár pisto⁠lí.

Hned se ⁠ptá, jak se ⁠mám, jak se ⁠gdaří, kdy mu ⁠prý už to ⁠svý srdce ⁠dám, ale ⁠já odpo⁠vím, že čas ⁠maří, srdce ⁠blíž Červe⁠ný řeky ⁠mám.

Když je ⁠tma a jdu ⁠spát, noc je ⁠černá, hlavu ⁠mám bola⁠vou závra⁠tí, ale ⁠já přesto ⁠dál budu ⁠věrná, dokud ⁠sám se zas ⁠k nám nevrá⁠tí.

Čert ví, proč

1.Kdo snídá Cšpek a Ftlustě si ho
kráCjí
kdo pořád slídí Fa nic nechce naCjít
kdo usne Gjenom když má v dlani
minFci
kdo Bz hlavy má jen stojan Fna
čepici
Gpřitom Cv nebi chtěl by
housle Fhrát
ten Ami bude v pekle GbubnoFvat
Kdo Gvždycky Cpro nic Fza nic
ztropí Cpovyk
kdo pořád mluví Fa nic nevysloCví
kdo za dvě Gzlatky vyměnil
by Fduši
kdo hlavu Bmá jen na nošení Fuší
Ga přitom Cv nebi chtěl by
housle Fhrát
ten Ami bude v pekle GbubnoFvat

@: DNekrmte čerty, Fco se krčí v
křoví
Cstejně vám Aminikdy, Fnikdy
neodpoGví
proč Amisvět je jako koloFtoč
a jenom Gřeknou
čert ví Cproč

2.Kdo ze všech dveří ponížene
couvá
kdo kozí nohu pod peřinu schoval
kdo v hlavě nemá a má pořád v
gatích
kdo se ti směje, když jsi srdce
ztratil
a přitom v nebi chtěl by housle
hrát
ten bude v pekle bubnovat

@: DNekrmte čerty, Fco se krčí v
křoví
Cstejně vám Aminikdy, Fnikdy
neodpoGví
proč Amisvět je jako koloFtoč
a jenom Gřeknou
čert ví Cproč

Dajána

1.GLidé o niEmříkají, Cže je v
lásceD7 nestáláGona zatímEm potají
CjedináhoD7v myslí má.GNa toho
kdoEm klid jí vzal, Cdnem i
nocíD7 čeká
dál, GkrásEmná, CbláhoD7vá
DaGjána. Em, C, D7, G

G7SCrdce kteréCm zastesklo siGs
úsměvem tedG7žal svůj nosí, Cstále
čeká, Cmčeká dál, o-D0, o-o, o-D7o-o-
o-o-o-o-o.

2.Ten, kdo klid jí navždy vzal, odešel
si bůh ví kam,
Dajána má v srdci žal, žije marným
vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v
nocích bezesných,
krásná, bláhová Dajána
Srdce.....

3.Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky
pout,
sny, jenž voní skořicí, sny, jenž nelze
obejmout,
sama bude věčně snít, nenalezne
nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána

Dej mi víc své lásky

^{Emi}Vymyslel jsem spoustu nápadu ,
a^{G7}úú

co ^{Emi}podporujou hloupou
nála^{D7}du, a^{H7}úú,

^{Emi}hodit klíče do kanálu,

^Asjet po zadku ^{Ami}holou skálu

^{Emi}v noci chodit ^{H7}strašit do
hra^{Emi}du

2. Dám si dvoje housle pod bradu,
aúú,

v bíle plachtě chodím pozadu,
aúú,

úplně melancholicky,

s citem pro věc jako vždycky

vyrábím tu hradní záhadu , aúú.

® ^GMá drahá dej mi víc, ^{H7}má

drahá dej mi víc,

^{Emi}má drahá ^Cdej mi víc své ^Glásky,

a^{D7}úú

^GJa nechci skoro nic, ^{H7}já nechci
skoro nic,

^{Emi}já chci jen ^Cpohládít tvé ^Gvlásky,
a^{H7}úú

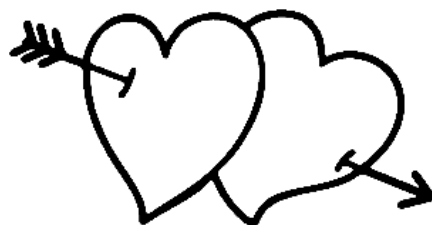
3. Nejlepší z těch divnej nápadu ,
aúú,

mi dokonale zvednul náladu, aúú,

natrhám ti sedmikrásky,

tebe celou s tvými vlásky

zamknu si na sedm západu , a^{D7}ú

Dělání

^DKdyž máš srdce zjhlé, ^Gkdyž máš
potíže, ^Dtak dej cihlu k cihle,

^Gtěsto do díže, ^{Emi}upeč^Atřeba

chleba, ^Dpostav^{Hmi}třeba zeď,

^Gžal se^Akrásně vstřebá, ^Dzačni^{Hmi}s

tím hned teď, ^Gzačni^As tím

hned^Dteď.

Ref: ^GDělání, ^Adělání, ^Dvšechny

smutky^{Hmi}zahání, ^Gdělání, ^Adělání

je^Dlék.

^GDělání, ^Adělání, ^Dto nám

úsměv^{Hmi}zachrání, ^Gdělání, ^Adělání

je^Dlék.

^DKdyž máš srdce zjhlé, ^Gkdyž máš

potíže, ^Dtak dej cihlu k cihle,

^Gtěsto do díže, ^{Emi}upeč^Atřeba

chleba, ^Dpostav^{Hmi}třeba zeď,

^Gžal se^Akrásně vstřebá, ^Dzačni^{Hmi}s

tím hned teď, ^Gzačni^As tím

hned^Dteď.

Ref: ^GDělání, ^Adělání, ^Dvšechny

smutky^{Hmi}zahání, ^Gdělání, ^Adělání

je^Dlék.

^GDělání, ^Adělání, ^Dto nám

úsměv^{Hmi}zachrání, ^Gdělání, ^Adělání

je^Dlék.

Mezihra: D,G,D,G

Ref: ^GDělání, ^Adělání, ^Dvšechny

smutky^{Hmi}zahání, ^Gdělání, ^Adělání

je^Dlék.

^GDělání, ^Adělání, ^Dto nám

úsměv^{Hmi}zachrání, ^Gdělání, ^Adělání

je^Dlék.

Delfíni

^GDelfín Ma a ^{Ami}delfínice ^DFí
na sebe ^Gpískají: ^{Ami}pípípípípí,
a já čtu ^Cve slovníku ^Gčesko-
delfídním
a ^{Ami}hrozně moc těm ^Gdvěma
závi^Ddím, protože:

Delfín Ma a delfínice Fí
na vlnách se něžně houpají
a pak plují dolů do hlubin
a pěna z vln je jako cherubín.

Ⓢ: ^{Ami}Pod hladi^Dnou
oceán^Gů, ^{Ami}stejně jako ^Cpod
peřinou,^G
podle ^{Ami}svědect^Cví
kapi^Gtánů ^{Ami}delfí^Dni
nevyhynou.^{G, Emi}

^GDelfín Ma a ^{Ami}delfínice ^DFí
na sebe ^Gpískají: ^{Ami}pípípípípí,
a já čtu ^Cve slovníku ^Gčesko-
delfídním
a ^{Ami}hrozně moc těm ^Gdvěma
závi^Ddím, protože:

Ⓢ: ^{Ami}Pod hladi^Dnou
oceán^Gů, ^{Ami}stejně jako ^Cpod
peřinou,^G
podle ^{Ami}svědect^Cví kapi^Gtánů
^{Ami}delfí^Dni ani lidi nevyhynou.^{G, Emi}
^{Ami}delfíni ne^{D7}vyhynou ^{G, Emi}delfíni
^{Ami}ani
lidi ^{D7}nevyhynou ^{G, D7}ne ^Gne...

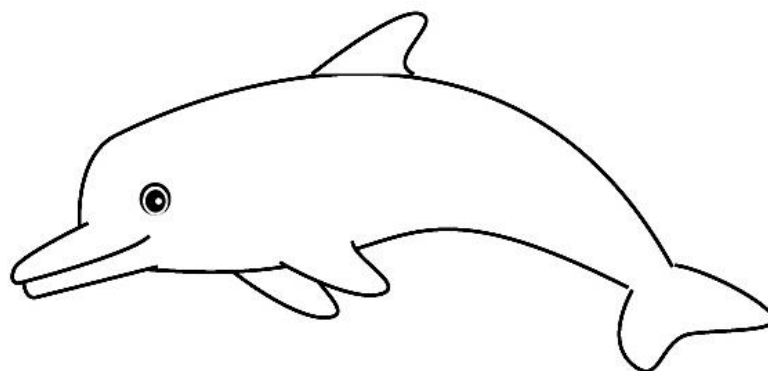
Dokud se zpívá

1. ^CZ Těšína ^{Emi}vyjíždí ^{Dmi7}vlaky
co ^Fčtvrthodi ^Cnu, ^{Emi, Dmi7, G}
^Cvčera jsem ^{Emi}nespal a ^{Dmi7}ani
dnes ^Fnespočinu, ^{C, Emi, Dmi7, G}
^Fsvatý ^GMedard, můj ^Cpatron, ťuká
si na ^{Am}če^Glo,
ale ^Fdokud se ^Gzpívá, ^Fještě
se ^Gneumřelo.^{C, Emi, Dmi7, G, C}

2. Ve stánku koupím si housku a
slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro
písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat
mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se
neumřelo, hóhó.

3. Do alba jízdenek lepím si další
jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v
nedohlednu,
za oknem míhá se život jak
lepirelo,
ale dokud se zpívá, ještě se
neumřelo, hóhó.

4. Stokrát jsem prohloupil a
stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na
housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se
neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj
světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi,
jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
/: že dokud se zpívá, ještě se
neumřelo. :/

Franky dlouhán

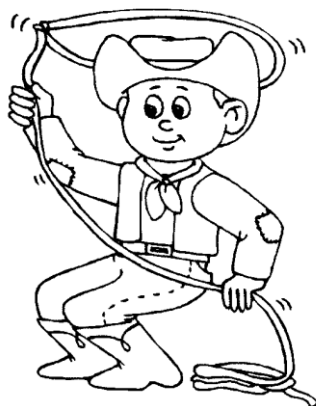
^CKolik je smutného,
když ^Fmraky černé ^Cjdou
lidem nad ^Ghlavou ^Fsmutnou
dálavou^C.
Já slyšel příběh, který velkou
pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

® ^CMěl kapsu ^Gprázdnou Franky
Dlouhán,
po státech ^Ftoulal se jen ^Csám a že
byl ^Fveselej, tak ^Ckaždej měl
ho ^G7 rád.
Tam ruce k ^Fdílu mlčky přiloží
a ^Czase
jede ^Ami dál. A ^Fkaždej kdo s ním
^Gchvilku byl, tak ^Fdlouho ^G7 se
pak ^Csmál.

Tam kde byl plač tam Franky
hezkou píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom
smát.

A když pak večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál nocí s písni
dál ...

Tak Frankyho vám jednou našli,
přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůh ví jak, za co tenhle smíšek
konec měl,
farář píseň pěl, umíraček zněl ...

František

1. ^GNa hladinu rybníka svítí
sluníčko^C
^Emi a kolem stojí v hustém kruhu
^Gtopoly,
^Ami které tam zasadil jeden hodný
^Hmi člověk,
^Ami jmenoval se František
^DDobrota.

2. František Dobrota, rodák z
blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou
babičku,
která když umírala, tak mu řekla:
Františku,
teď dobře poslouvej, co máš
všechno udělat.

R:
^CBalabambam, balabambam^{C D C},
^Cbalabambam, balabambam^{C D C},
^Cbalabambam, balabambam^{C D C},

a ^Ami kolem rybníka nahusto
nasázet ^Dtopoly

3. František udělal všechno, co mu
řekla, balabambam, balabambam,
a po snídani poslal děti do školy,
žebriňák s nářadím dotáhl od
chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

4. Od té doby vítr na hladinu
nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo,
protože v něm vidí Františkovu
babičku.

Franta a pádlo

^GJedinej můj kamarád je p^Emiádlo dřevěný,
m^Gám to pádlo pořád rád a k^Dašlu na žen^Gy.

Když Fr^Ganta ztratil Madlu a z^{D7}ahnal trápení,
a zahnal trápení, a z^Gahnal trápení,
tak slíbil svému pádlu, že s^{D7}e s ním vožení,
že se s ním vožení, že s^Ge s ním vožení.

Jak pádlu podal ruku, vtom pádlo zaječí,
/: hned pádlo zaječí, :/
můj milej zlatej kluku, mý štěstí největší,
/: mý štěstí největší. :/
®:

To pádlo je mu věrný, však zadkem nekroutí,
/: zadkem nekroutí, :/
že nemá voči černý, se Franta kormoutí,
/: se Franta kormoutí. :/

Že neříká mu "líbej", to Frantu žere moc,
/: to Frantu žere moc, :/
je Franta z toho divnej a nespí celou noc,
/: a nespí celou noc. :/
®:

Když pluli řekou divou, tak zmámil Frantu sen,
/: zmámil Frantu sen, :/
že viděl svoji milou na břehu s ešusem,
/: na břehu s ešusem. :/

A ze sna volá:"Madlo, pojď ke mně zpátky zas,
/: pojď ke mně zpátky zas, :/
já nechci už to pádlo, já chci tvůj zlatej vlas,
/: já chci tvůj zlatej vlas." :/

®:

Tu uronilo pádlo tři slzy ze smoly,
/: tři slzy ze smoly, :/
a hned Frantovi spadlo do zelený vody,
/: do zelený vody. :/

Pro tvoje voči, Madlo, je Franta mrtvej muž,
/: Franta mrtvej muž, :/
teď nemá už to pádlo, a i ty fuč jsi už,
/: a i ty fuč jsi už. :/

Divokej horskej tymián

Dál za vo^Czem s^Fpolu š^Clapem,
někdo Fr^Rád a někdo Cz^maten,
kdo se v^Frací, není sá^Emi^m,
je to D^mi^věc, když pro nás F^voní z hor di^Cvokej F^ty^mi^Cán.

Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

®: Podí^Fvej, jak málo st^Cačí, když do F^vázy natr^Emi^hám bílou D^miⁿocí k milo^Fvání z hor di^Cvokej F^ty^mi^Cán.

Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

Grónská písnička

^DDaleko na ^{Emi}severu
je ^AGrónská ^Dzem,
^Džije tam ^{Emi}Eskymačka
s ^AEskymá^Dkem,
^Dmy bychom ^{Emi}umrzli, jim ^Gnení
zima,^D
snídají ^{Emi}nanuky ^{Aa} eskima. ^D
^Dmy bychom ^{Emi}umrzli, jim ^Gnení
zima,^D
snídají ^{Emi}nanuky ^{Aa} eskima. ^D

2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den.

3. Když sněhu napadne nad
kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět
není.

4. Pokaždé ve středu, přesně ve
dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
"Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu."

5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
smíchem se otřásá celé íglů,
medvěd jim předvádí spoustu
fíglů.

6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů,
my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma.

Hejno vran

1. ^CKdyž nad pasekou ^Fvzlétne
hejno vran, ^Chejno vran, hejno
vran,
a léta pyl je ^Fdávno ^Gvyprodán,
podzim se ^Chlásí chladem jasných
ran.
Tím ránem prochází se sám a sám,
kdo městu dávno sbohem dal.

®:E7A tak se touláš trávou
spálenou, nevíš, jak ^{Ami}rozloučit se
s létem,
díváš se na kraji^Fnu vzdá^Glenou,
kterés' dal ^Ccelý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno
vran, hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem jak tě
znám, i když už podzim přichází.

Ho ho watanay

^DSpinkej můj maličký
^Cmáš v očích ^Dhvězdičky
dám ti je ^Cdo vlasů tak ^Gusínej
tak ^Dusínej

^DHo ho Watanay ^Cho ho ^DWatanay
ho
ho ^CWatanay ^Gkiokena ^Dkiokena

Sladkou vůňi nese ti noční motýl z
paseky
vánek ho políbá už usíná už usíná

V lukách cosi zavoní rád jezdíš na
koni
má barvu havraní jak uhání jak
uhání

V dlani motýl usína hvězdička už
zhasíná
vánek co ji k tobě nes až do léta ti
odlétá

Hlídač krav

^DKdyž jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
^Gaž jednou vyrosteš, ^{A7}budeš
doktorem ^Dpráv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v
uchu,"

^GJá jim ale na to řek': "Ch^{A7}ci být
hlídačem ^Dkrav."

R: Já chci ^Dmít čapku s bambulí
nahore,
jíst kaštiny a mýt se v lavoře,
^God rána po celý ^{A7}den zpívat
si ^Djen,
zpívat si: pam pam pam^{D, G, A7} ...

2. K vánocům mi kupovali
hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to
nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se
hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se
všech,
každý na mě hleděl jako na pytel
blech,
každý se mě opatrně tázal na moje
zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co
vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé
smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si
do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za
hlavou
koukám nahoru na oblohu
modravou,
kde se mezi mraky honí moje
strakaté krávy.

R: pa da da dam ^D

Hlídej lásku, skálo má

1. ^CJak to v žití chodívá, láska
k ^{G7}lidem přichází^C
přijde, jen se rozhlédne a
zase ^Fodchází.^C

Já ji potkal ve skalách, šla
bosá ^Fjenom ^Ctak
měla džínsy vybledlý, na
zádech ^{G7}starej ^Cvak.

®: Hlídej lásku, skálo má
než se s ^{G7}ránem vytra^Ctí čeká na
nás těžká pouť
až se s ^Fránem vytra^Ctí.
Mezi lidmi je těžké plout
až se s ^Fránem vytra^Ctí
víš co umí člověk, pojd'
než se s ^{G7}ránem vytra^Ctí.

2. Když mi ahoj povídá, úsměvem
mě pohladí
tak zas jedna z mála snad, co jí
tulák nevadí
sedli jsme si na stráni
dole zpíval řeky proud
den zmizel za obzorem
stín skryl náš tichý kout.

®: Hlídej lásku, skálo ...

Holka nebo kluk

^AAť sedí doma, ^Dkdo chce jen brečet, ^Gto z chytrý knížky můj ^Dtáta mi přečet.

^AKuráž je lepší, ^Dnež pytel zlata^G,
tohle mě kdysi učil můj ^Dtáta.

Refrén:

^FHolka nebo ^Ckluk, je to asi fuk,
^Ami^dýchej zhluboka, ať ^Gztratíš trému.

^FHolka nebo ^Ckluk, teď už ani muk,
v ^Amiⁿouzi štěstí přeje ^Godvážnému.

Mezihra: D / G / D / G //

^AKdo chce Dboj vyhrát, do^G války musí, chtě^DJí mě chytit, tak ať si to zkusí.

^ABambitka^D v ruce, za ^Gpasem dýka, vž^Ddyť já jsem dcera vod loupežníka.

Refrén:

^FHolka ne^Cbo kluk, je to ^Ami^{asi} fuk,
dýchej ^Gzhluboka, ať ztratíš trému.

^FHolka ne^Cbo kluk, teď už ^Ami^{ani} muk,
v nou^Gzi štěstí^{A---//} přeje odvážnému.

i-creative.cz

Jak si zasloužit princeznu

^DVítr si nechal tichej smích,

^Gbarevní ptáci ve větvích,

^Dco to ^Gmá společnýho s láskou ...

^Emi^Nad tebou růže skloněná,

^Ana nebi hvězda zmatená,

^Hmi^{co} to ^Gmá společnýho s láskou

...

^DA konec cesty, bílej sníh,

^Atak tvo^{G,D}je ^Goči^D do ^Gt^Děch svých si dám.

Utíká rychle divnej čas

a nás už dělí smutná hráz,

co to má společnýho s láskou ...

I když mi vítr roznese,

tvý hebký vlasy po lese,

mám tě už spojenýho s láskou ...

Ráno nás slunce políbí,

a svoje ústa, nesliby, ti dám.

Noc, která právě začíná,
je černočerná květina,

kde se mi touláš s mojí láskou ...

Až za kraj světa můžeš jít,

budu mít pořád pro co žít,

srdce se trápí mojí láskou ...

Jsem perla v moři ztracená,

tu tichou píseň bez jména ti dám.

Hruška

Sto^Djí hruška v šir^Aém po^Dli
vršek se jí ze^Glená^A
/: ^DPod ní se^G pase ^Akůň vra^Dný
^Dpase ho^A má milá^D :/

Proč^D má milá^A dnes pasete
z ve^Dčera^G do^A rána

/: Kam^D můj mi^Glý po^Ajede^Dte
já poje^Adu s vá^Dma :/

O ^{D/D}já pojedu^{A/D} daleko
přes ^{D/D}vody^{G/D} hlubo^{A/D}ké

/: Kéž^{D/D} bych byl^{G/D} nikdy^{A/D}
ne^{D/D}poznal
panny^{A/D} černo^{D/D}oké :/

Já budu chodit po špičkách

^DZavři oči ^Ga jdi spát, ^{Emi}vždyť už
bude ^Abrzo den
^Dnech si o mně ^Gněco zdát, ^{Emi}ať je
krásnej ^Aten tvůj sen.

@: ^{Emi}Já budu chodit ^Apo
špičkách, ^{Emi}snad tě tím
nevzbu^Adím
^{Emi}ať slunce ^Avyjde
v tmách, ^Gpolibkem tě ^Aprobudím
Jdi si lehnout ať už spíš, ať z toho
snu něco máš,
ráno až se probudíš polibek mi
taky dáš.

@:
Rozhod' vlasy na polštář a sni o
mně krásný sen
nebo ráno nepoznáš, že je tady
nový den.

Jdem zpátky do lesů

1. ^{Ami7}Sedím na kolejích, ^Dkteré
nikam neve^Gdou^{C G},
^{Ami7}koukám na kopretinu, jak
^Dmiluje se s lebe^Gdou^{C G},
^{Ami7}mraky vzaly slunce ^Dzase pod
svou ochranu^{G Emi},
^{Ami7}jen ty nejdeš, holka zlatá^D,
kdypak já tě dosta^Gnu^D?

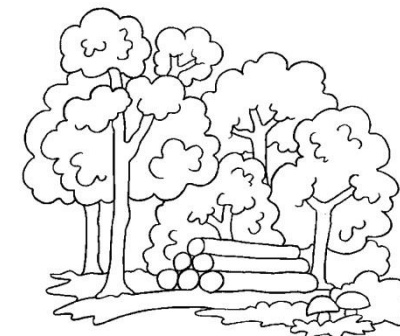
R: ^{Z G} ráje, my vyhnaní z rá^{Emi}je,
kde není už mí ^{Ami7}sta, prej^{C7}
něco se chy^Gstá^D,
z^G ráje nablýskaných ple^{Emi}sů
jdem zpátky do ^{Ami7}lesů^{C7} za
nějaký^G čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice
do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do
sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se
zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed
svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš
na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit,
zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj'
rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle
se nás zastanou.

R: Z ráje...

Johanka

S^{Ami} hlavou^{Emi} skloně^{Dmi} nou lidí
zástup se tu^{Ami} dívá
nebe^{Emi} nad hla^{Dmi} vou
slyšíš^G dětskej^{Ami} pláč
jenom s vírou svou stojí dívka
plavá bílá
oheň nad sebou jenom s pravdou
dál

® Hej^{E7} muži přidej^{Ami} oheň studí
vždyť
^{E7} lidé se nudí^{Ami} jen
ať^{E7} plameny nesou^F správu zlou
jak^C skončil soudnej^G den s
Johankou^{Ami}

Dík svůj dal ti král celá Francie si
zpívá
to se osud smál smutek utíká
s naší Johankou ke štěstí se země
dívá
vítr zprávu vál že se dýchat dá

®

S hlavou skloněnou lidí zástup se
tu dívá
nebe nad hlavou slyšíš dětskej pláč
popel s vánkem ví co se v dívčím
srdci skrývá
hra se zastaví jiná začíná

®

Kdy začnu žít se ptám

^AOdbije sedmá den co den
začne^D stejně
^Avymetu prach a zmetu
celý^D dům
^Bvoskuju, drhnu, leštím a
neo^Fchvějně
a než^A zmetu^D znova je^{E7} čtvrt na
os^Am

Ref: A pak si^D promán^G čtu
a někdy^{Em} dva až^D tři
a se svou^{Bm} pale^{Em} tou
si zdobím^G obráz^D ky
Pak spletu^{Bm} tonů^{Em} pár
a oběd^G va^D řit^{Bm} dám
A kdy už^{E7} začnu i^A žít se^D ptám

^AHlavu si lámu, když trefím terč
tak^D pečů
^Aa v masce skrytá hravě si
dávám^D mat
^Bs Pascalem dřem a svíčkama
spestřím^F věču
cvičím^A pak tělo^D zrak uši^{E7} ju pidi-
^Afrak

Ref: Pak staré^D knížky^G čtu
a kolem^{Em} pádí^D čas
a stébla^{Bm} malu^{Em} ju
a tenčí^G jsou než^D vlas
a vlasy^{Bm} češu^{Em} si
a češu^G zas^{Da} ^{Em} zas
a tvrdnu tam^{Em} kde
dál^G tvrd^D nout^{Bm} mám
a to je^{Em} málo tak^D málo tak^G málo
tak^D má^{Bm} lo
^{Em} kdy začnu^A žít se^D ptám

Tak zítra^G zas
ten^D roj světe^G lek
^Dmi přijde^G přát ptát se^D jak se
dnes^G mám^A
^{Bm}ó jak je^{E7} tam
kam^A zas odlét^{D7} nou
^Gted' když jsem^D starší pust
mě^G mamá
kam mě^A zvou...

Když mě brali za vojáka

^{Ami}Když mě brali za vo^Cjáka

^Gstříhali mě doho^Cla.

^{Dmi}Vypadal jsem jako ^{Ami}blbec

^EJak ti všichni doko^Fla,

^Gla, ^Cla, ^Gla, ^{Ami}jak ti

všichni ^Edoko^{Ami}la.

Zavřeli mě do kasáren,

začali mě učit

jak mám správný voják býti

a svou zemi chrániti.

Na pokoji po večerce

ke zdi jsem se přitulil.

Vzpomněl jsem si na svou milou

krásně jsem si zabulil.

Když přijela po půl roce,

měl jsem zrovna zápal plic,

po chodbě furt někdo chodil,

tak nebylo z toho nic

Neplačte, vy oči moje,

ona za to nemohla,

protože mladá holka lásku

potřebuje,

a tak si k lásce pomohla.

Major nosí velkou hvězdu,

před branou ho potkala.

Řek jí, že má zrovna volný kvartýr

Tak se sbalit nechala.

Co je komu do vojáka,

když ho holka zradila.

Na shledanou, pane Fráňo

Šrámku,

písnička už skončila.

La, la, la, jakpak se Vám líbila?

La, la, la, nic moc extra nebyla ..

Když si Tě dívko představím

^CKdyž si tě, dívko, představím^G, jak

tam spíš,

^Cspánkem jak smůla lepkavým,

^Gchci být blíž.

^{Dmi}Neví se kdy, však ví se kam

^Cmám se dát,

^{Dmi}já tě z té smůly vysekám, ^Gmám

tě rád.

Ref.:

^CNení pozdě, není brzy, ^{G7}projdu

houštím každý den.

^CČlověka to neomrzí, ^{G7}když je

láskou zasažen.

^DNení pozdě^{Am}, není brzy^G, projdu^D

houštím každý den.

^DČlověka to^{Am} neomr^Gzí, když je^D

láskou za^Asažen..... Zasažen.

2:

^DUtkám se znovu^G s tí^{Am} trním

šípkovým

^Aa pak ti vše^Gchno vy^Aplním,

vypovím.

^{Em}Až tvoje oči zapla^{Bm}nou v úžasu,

^{Em}vetknu ti růžič^Gku pla^Anou do

vlasů.

SBOR:

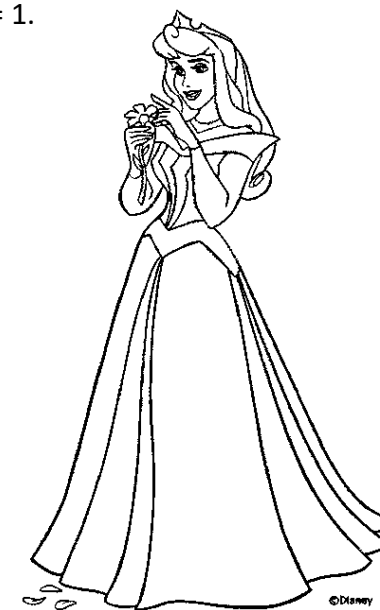
^DVetkne jí růžič^Aku ^Gplanou do

vlasů.

^DVetkne jí růžič^Aku ^Gplanou do

vlasů.

3.: = 1.

Kláda

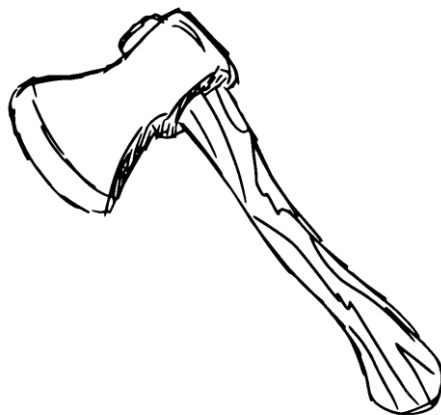
^{Hmi}Celý roky prachy jsem si skládal,
^Dnikdy svýho ^Afloka nepro^{Hmi}pil,
vod lopaty měl vohnutý záda,
^Dpaty od baráku ^Ajsem
neodle^{Hmi}pil,
^Anikdo neví, do čeho se ^{Hmi}někdy
zamotá,
tohle ^Djá už ^Adávno pocho^{Hmi}pil.

Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek' mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil,
a sekery jsme svoji každě doma
měl,
a plány veliký, jak fajn budem se
mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.

®: ^GDuní ^Dkláda kory^Emi^{tem},
bacha ^{Hmi}dej, ^Ahej, bacha ^{Hmi}dej!
^S^G tou si, ^Dbráško, nety^Emi^{kej},
nety^{F#}kej !

Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyť jsme fikaný,
ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory
svázaný,

a k tomu můžem říct jen, že
nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.

Kdyby se v komnatách

^CK životu na zámku ^{Gmi}mám jednu
poznámku

^FJe tu neveselo, je tu ^Ctruchlivo
V ostatních královstvích ^{Gmi}nezní
tak málo smích

^FNení neveselo, není ^Ctruchlivo

^{C7}Kdyby se v ^Fkomnatách běhoun
jak ^Cchrom natáh

A na

něm ^{Dmi}akrobati ^Gzačali ^Ckejklovati

^{C7}Kdyby nám ^Fv paláci
pištěli ^Cdudáci

To by se ^{Dmi}krásně žilo, ^Gto by
byl ^Cráj

Kde není muzika, tam srdce utichá
Tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí
orchestry

Kde není neveselo, žádné truchlivo

Kdyby se v komnatách ...

Krůček po krůčku

^CKrůček^G po krůčku ^{Ami}do světa
^Fkráčím.

^CSama a ^{Gz}vesela ^{Ami}svůj krámek
^Ftlačím

^CKrůček^G po krůčku, ^{Ami}o můj ty
^Fsvěte

^CHrníčky, ^Gtalířky, ^{Ami}prodám, co
^Fchcete

^CKrůček^G po krůčku ^{Ami}do světa
^Fkráčím.

^CSám ^Ga zvesela, ^{Ami}snad na to
^Fstačím.

^CKrůček^G po krůčku, ^{Ami}o můj ty
^Fsvěte

^CNejistý, ale ^Godvážný ^{Ami}jsem
v každé ^Fvětě

^CCo mě dnes ^Gpotká?

^CV budoucnost ^Ghledím.

^CJsem zvědavá ^Gholka

^CA já kluk, ^Gco neví.

Kometa

^{Ami}Spatřil jsem kometu, oblohou
letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi
zmizela,
^{Dmi}zmizela jako laň ^{G7}u lesa v
remízku,
^{Cv}očíh mi zbylo jen ^{E7}pár žlutých
penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod
dubem,
až příště přiletí, my už tu
nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho
marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí
zazpívat.

R: ^{Ami}O vodě, o trávě, ^{Dmi}o lese,
^{G7}o smrti, se kterou smířit ^Cnejde
se,
^{Ami}o lásce, o zradě, ^{Dmi}o světě
^{Ea}o všech lidech, co kdy ^{E7}žili na
téhle ^{Ami}planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají
vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské
zákony,
hledal, až našel v hvězdářských
triedrech
tajemství, která teď neseme na
bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství
přírody,
že jenom z člověka člověk se
narodí,
že kořen s větvemi ve strom se
spojuje
a krev našich nadějí vesmírem
putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak
reliéf
zpod rukou umělce, který už
nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji
osahat,
marnost mne vysvlékla celého
donaha.

6. Jak socha Davida z bílého
mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl
jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho
marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí
zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě
...

Mamutí křik

Přišel ^Gpravěk zas o něco ^{G7}dříve,
a s ním ^{Cv}ít přines' mamu^{Gty},
jejich ^{Emi}usot už je slyšet
z ^{Hmi}dálky,
bude ^Czrádlo na tu^{Gty}.
Celej měsíc kopali jsme jámu,
pak přišel očekávanej den,
bylo slyšet těžkou tupou ránu,
už je tam, nemůže ven.

R: Mamu^{Emi}ti, mamu^{Hmi}ti,
na ko^Cřínky, na bobule kašlu ^{Gti},
kolem ^Cběhá hora masa,
^{Hmi}jó, to bude ^{Emi}krása,
^Cpřežerem se zase k prasknu^{Gti}.
Mamut zmizel skoro celej v díře,
kouká mu jen špička chobotu,
chytrou Istí my přemohli jsme
zvíře
časně ráno v sobotu.

Celej tejden ležíme a žerem,
nemáme už na nic náladu,
mastný brady tiše svítí šerem
a já toužím zase po hladu.

Láska na sto let

♫Až mě budeš ♪chtít
já budu ♫mít co ♪žádný nemá.
♫Až mě budeš ♪chtít
jeden ♫krát. ♪♫Až se
budem ♪znát
budem se ♫ptát co ♪nás dva čeká
♫Až se budem ♪znát
jeden ♫krát. ♪

♫♫Budem chtít ♪lásku na sto let
♫Za ní jít a ♪znát jí nazpaměť
♫Co může být ♪víc, než mít
někoho ♫rád ♪♫Najdem svu
j ♪ostrov pokladu
♫Na něm já s ♪tebou zu stanu
♫Co mu že být ♪víc než mít
někoho ♫rád

Až se budem brát bude znít
chór všech zvonů světa
Až se budem brát Jeden krát
Až pak budem chtít.
Budeme mít co žádný nemá
Až svět kolem nás. Jeden krát.

♫:Bude chtít lásku na sto let
Za ní jít a znát jí nazpaměť
Co může být víc, než mít někoho
rád
Žádný pláč, žádní trápení
Kolem nás nikdy už není
Co může být víc než mít někoho
rád

♫:Budem chtít lásku na sto let
Za ní jít a znát jí nazpaměť
Co může být víc, než mít někoho
rád
Každý den místo zázraků
Stačí nám nebe bez mraků
Co může být víc než mít někoho
rád.
© Budem chtít lásku na sto let
Za ní jít, znát jí nazpaměť.
Co může být víc, než mít někoho
rád

Lano, co nás k nebi poutá

Já ♫sedával v přístavu, ♫popíjel
kořalu, ♫s holkama ♪laškoval
A ♫bylo mi fuk, co je, ♫hlavně
když fajfka mi ♫dout♪ná
Co ♫bylo už není, ♫všechno mý
jmění jsem ♫dávno ♫rozfofoval
Jsme ♫silný jak silný je ♫lano, co k
nebi nás ♫pou♪tá♫

Ale najednou zmatek, když vešel
ten chlápek, na mou duši!
Objedná si drink a sedne si vedle
do kouta
Pak se nakloní ke mně a povídá
jemně: Matouši!
Jsme silný jak silný je lano, co k
nebi nás poutá
Já povídám: Pane, odkud se
známe? Esli se nemýlíte?
A co je vám do mě, starýho
mrchožrouta?
On na to: Pojď, dej se na moji loď,
má jméno Eternité

Jsme silný jak silný je lano, co k
nebi nás poutá

Emi, E7

♫Ty jeho slova se ♫zařízly do
mě ♫jako bys břitvou ♪šmik
♫Jako když po ránu ♫vzbudí tě
křik ♫kohou♪ta
Tak ♫povídám: Jdem! A ♫miještě
ten den stal se ♫ze mě
námoř♫ník
Jsme ♫silný jak silný je ♫lano, co k
nebi nás ♫po♪u♫tá

Tak zvedněme kotvy a napněme
plachty, vítr začíná vát!
Černý myšlenky vymetme někam
do kouta
Hudba ať hraje o dobytí ráje, teď
není čeho se bát
Jsme silný jak silný je lano, co k
nebi nás poutá
Jsme silný jak silný je lano, co k
nebi nás poutá

F#mi

A, E7, A, E7, A, E7, A, E7, A

Lilie

^{Dmi}Než zavřel bránu, oděl se do
oceli ^(B), ^Aa zhasil ^{Dmi}svíci, ^A
^{Dmi}bylo už k ránu
, políbil na postel^(B), ^A svou
ženu ^{Dmi}spící,
/: ^Fspala jak víla, ^Cjen vlasy halily ji,
^{Dmi}jak zlatá žíla, ^Bjak jitra
v ^AKastilii,
^{Dmi}něžná a bílá jak rosa na lilii,
^B, ^Ajak luna ^{Dmi}bdící. :/
pískání... ^{Dmi}, ^B, ^A, ^{Dmi}, ^B ^A ^{Dmi}
Jen mraky šedé a ohně na
pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích,
když táhli zemí,
/: polnice břeskne vojácká
melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie
kapkami třemi. :/

Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli
a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u
jílce meče,
/: s rukama v týle jdou vdovy
alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají
vkleče. :/

Marathon

Už jen ^{Em}kousek, tam za
cesty ^{Am}ohyb
muse^{Em}jí doběhnout mé ^{Hm}nohy
ať věnce ^{Em}pletou, ať
skráně ^{Am}zdobí
tomu, ^{Em}kdo vítězství ^{Hm}dobyl

Ref.: Už slyším ^Cšum křídel
všech ^{Em}sov
které ^{Hm}sedí na tvém bílém
rame^{Em}ni
až vyslovím ta ^Csprávná z
milionů ^{Em}slov
svlažím ^{Hm}rtý v tvém chladném
prame^{Em}ni

Slunce mě trhá a já nebe prosím
nech mě z květu vypít aspoň kapku
rosy
nohy tepou zem a běží bůhví kudy
jimi navždy nesen- věčný kurýr
Už slyším šum křídel všech sov
které vzlétly nad tvůj bílý chrám
a nebe žhne jak rozpálený kov

stojím sám u Athénských bran

Už jen kousek, tam za cesty ohyb
ještě jeden, poslední mých nohou
pohyb
ještě kousek a donesu vám prvý
zprávu psanou mečem a krví

Už slyším šum křídel všech sov
které usedly na tvůj bílý chrám
pod jejich těly zmizel celý krov
a přilétají další ze všech stran

Už slyším šum křídel všech sov
které sedí na tvém bílém rameni
až vyslovím ta správná z milionů
slov
svlažím rty v tvém chladném
prameni

Už slyším šum křídel všech sov
které vzlétly nad tvůj bílý chrám
a nebe žhne jak rozpálený kov
stojím sám u Athénských bran

Marsyas a Apollón

^DTa krásná dívka, ^{Em}co se bojí
o ^Asvoji ^{Asus4}krásu
^DAthéna ^{Em7}jméno má ^{Em/F#,G}za
starých ^Ddávných časů
^DOdhodí flétnu, ^{Em}hrát nejde
s ^Anaivnou ^{Asus4}tvář
^DTen, kdo ji ^{Em7}najde
dřív, ^{Em/F#,G}tomu se ^Dpřání
zmaří^{D/C#}

R: ^{Hm}Taky Marsyas ^Amámen
flétnou ^{Hm}věří, že ^Gmusí přetnout
/:^Djedno pravidlo, ^{Em}sázku
a ^Ghrát ^Dlíp ^Anež ^Dbůh:/

Bláznivý nápad, snad nejvyšš
Marsyas míří
Apollón souhlasí, oba se s trestem
smíří
Král Midas má říct, kdo je lepší,
Apollón zpívá
O život soupeří, jen jeden vítěz
bývá

R: Tak si Marsyas mámen flétnou
věří a musí přetnout
/:jedno pravidlo, sázku a hrát líp
než bůh:/

Obrátí nástroj, už ví, že nebude
chválen
Prohrál a zápolí podveden vůlí
krále
Sám v tichém hloučku, sám na
strom připraví ráhno
Satyra k hrůze všech zaživa z kůže
stáhnou

R: Tak si Apollón změřil síly, každý
se musel mýlit
/:Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp
než bůh:/

Ta krásná dívka, co se bála o svoji
krásu
Dárkyně moudrosti za starých
dávných časů
Teď v tichém hloučku, v jejích
rukou úroda, spása
Athéna jméno má, chybí jí tvář a
krása
R: Dy dy dy

Míle a míle

^AMíle a ^Dmíle jsou ^Acest kte^{F#m}iré
znám,^A jdou trá^Dvou i úbo^Ečím
skal
Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
a já na všech s vámi stál
Proč ale blátem nás kázali vést a
špínou si třísnil šat

®: ^Dto ví snad jen^E déšť ^Aa
vítr ^{F#m}kolem nás
ten ^Dvítr co^E začal prá^Avě vát

Míle a míle se táhnou těch cest a
zas po nich zástupy jdou
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou
Bůh ví co růží jež dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivejch blát

Dejte mi stéblo a já budu rád, i
stéblo je záchranný pás
Dejte mi flétnu a já budu hrát a
zpívat a ptát se vás
Proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát

Montgomery

^DDěšť ti holka
smáčel^Gvlasy, ^{EmzA7}tvých očí zbyl
prázdný^Dkruh. ^{A7,D}Kde jsou zbytky
tvoji^Gkrásy, ^{Em, A7}to ví dneska
jenom^DBůh. ^{A7}
R.:^DZ celé jižní
eska^Gdrony ^{Em, A7}nezbyl ani
jeden^Dmuž. ^{A7V}^DMontgomery
bijou^Gzvony, ^{Em, A7}děšť ti smývá ze
rtů^Drůž. ^{A7}

Na kopečku v prachu cesty leží i
tvůj generál. V ruce šátek od
nevěsty, ale ruka leží dál.
R.

Tvář má zšedivělou strachem, zbylo
v ní pár těžkých chvil. Proužek krve
stéká prachem, vlasy lepší jako jíl.
R.

Děšť ti šeptá jeho jméno, šeptá ho i
listoví. Lásku měl rád víc než
život, to ti nikdy nepoví.
R.

Modlitba vodáka

Ať jsou šl^Cajсны plný v^{Ami}ody, ať jsou v^Flny mohutn^{Gy},
aby n^Caše něžný l^{Ami}odi nedrnc^Faly
vo šutr^{Gy},
ať mě p^Ceřej prudce v^CAmiucne, ať
tam v^Fítnu s kuráž^{Gí},
až mý t^Cělo v noci ^{Ami}usne, ať ho
n^Fechaj' k^Gomář^{Ci}.

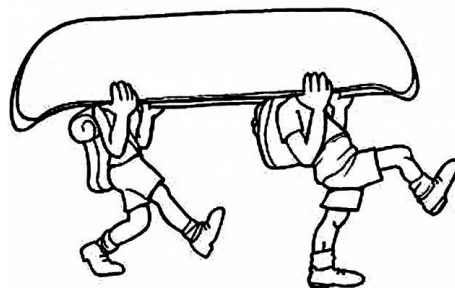
®: Vždyť je t^{Ami}oho, Bože, málo,
v^Fod tebe chci j^Cen,
aby n^Cás tvý slunce hř^Fálo tenhle
l^Getní d^Cen.

Ať je každej z naší bandy samej
smích a pohoda,
ať užijem spoustu srandy, ať se
kudlou nebudá,
ať se všichni kamarádi, co se
sejdou na vodě,
naučí hrát na kytary, ať to frčí v
hospodě.

®:

Ať mám holku-kamaráda, ať se liší
vod husy,
ať mě má ta holka ráda, pádlovat
už nemusí,
pojedu s ní, kam si přeje, až na
hříšný Tahiti,
ať se na mě hezky směje a nedělá
"ty-ty-ty".

®: + /: /: /: tenhle l^Fetn^{Gí} d^Cen ... :/
:/ :/

Morituri te salutant

Cesta je ^{Ami}prach a ^Gšterk
a ^{Dmi}udusaná
^{Ami}hlína ^Ca šedé ^Fšmrouhy ^{G7}kreslí
do vla^Csů
a z hvězdných ^{Dmi}drah má ^Gšperk
co ^Ckamením
se ^{Emi}spína ^{Ami}a pírka ^Gtouhy
z ^{Emi}křídel pega^{Ami}sů.

Cesta je bič, je zlá jak pouliční
dáma, má
v ruce štítky a pase staniol, a z očí
chvíč jí plá,
když háže do neznáma, dvě křehké
snítky
rudých gladiol.

®: ^GSeržante písek je bílý jak paže
Daniely
^{Ami}počkejte chvíli mé oči uviděli
^Gtu strašne dávnou vteřinu
zapomnění
^{Ami}Seržante mávnou ^{G7}a budem
zasvěceni

^CMorituri te salutant^E, morituri te
salutant ...

Tou cestou dál jsem šel, kde na
zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí a marš mi
hrál
zvuk děl co uklidnění skrýtá,
a zvedá chmýři které zahubí.

Cesta je fér a prach a udusaná
hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
Rezavý kvér, můj prach a sto let
stará špína
a děsně velká bíla oblaka.

Mravenčí ukolébavka

^CSlunce šlo ^Gspát
^Fza hromádku ^Gklád
^Cna nebi ^{ami}hvězdy klí^Gčí.
^CUž neprá^Gcuj, ^Fmravenečku ^Gmůj,
^Cschovej se ^Gdo jehli^Cčí.

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku můj,
schovej se do jehličí.

^CMáš ^Fnožičky ^Cuběha^Gné,
^Cden ^Fbyl tak těž^Gký.
^CPojď, ^Flůžko máš ^Codestla^Gné
^Cv chlárku ^Fod maceš^Cky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

Máš nožičky uběhané,
den byl tak těžký.
Pojď, lůžko máš odestlané
v chlárku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

Mrtvej vlak

^{Ami}Znáš tu trať co jezdit po ní ^{Dmi}je
tak zrovna k zblázně^{Ami}ní
v semaforu místo lampy ^{Dmi}svítěj
kosti zkríže^{E7}ný
^{Dmi}pták tam zpívat zapoměl a ^Fvítr
jenom v drátech ^{E7}zní
^{Ami}jednou za rok touhle
tratí ^{Dmi}zaduní vlak pohřeb^{Ami}ní
^{Ami}Po koleji rezavý tam ^{Dmi}kde jsou
mosty zříce^{Ami}ný
bez páky a bez píšťali ^{Dmi}kotle
dávno stude^{E7}ný
^{Dmi}nikdo lístky neprohlíží s ^Fbrzdou
je to zrovna ^{E7}tak
^{Ami}s pavučinou místo kouře ^{Dmi}jede
nocí mrtvej ^{Ami}vlak
®: Mrtvej ^{Dmi}vlak mrtvej vlak
nedr^{Ami}ží jízdní ^{Ddim}řád
dálku ^{Ami}máš
přece ^{Ddim}řád ^{E7}nase^{Ami}dat
neměj ^{Dmi}strach ve skalách
zadu^{Ami}ní mrtvej ^{Ddim}vlak
chceš mít ^{Ami}klid máš
ho ^{Ddim}mít ^{E7}už jede ^{Ami}vlak

^{Ami}V životě jsem neměl
prachy ^{Dmi}za to si měl
řádněj ^{Ami}pech
kamarádi pochcípali v ^{Dmi}sakra
nízkejch tune^{E7}lech
^{Dmi}že jsi zvostal sám a že si ^Fjenom
hobo ubo^{E7}hej
^{Ami}zasloužíš si za to
všechno ^{Dmi}aspoň funus
fajno^{Ami}vej

^{Ami}Jednou vlezíš pod vagon
a ^{Dmi}budeš to mít hoto^{Ami}vý
kam si s tímhle vlakem ^{Dmi}vodjel
nikdo už se nedo^{E7}ví
^{Dmi}slunce tady nevyhází ^Fcesty
zpátky neve^{E7}dou
^{Ami}dábel veksí přehodí a ^{Dmi}stáhne
šraňky za te^{Ami}bou

Nagasaki Hirošima

^CTramvají ^Gdvojkou ^Fjezdíval
jsem ^Gdo Žide^Cnic^{G, F, G}
z ^Ctak
velký ^Glásky ^Fvětšinou ^Gnezbyde ^{Ami}
nic
z ^Ftakový ^Clásky ^Fjsou kruhy ^Cpod
oči^Gma
a dvě ^Cspálený ^Gsrdce - ^FNagasaki
Hi^Grošima^{C, G, F, G}

Jsou jistý věci co bych tesal do
kamene
tam kde je láska tam je všechno
dovolené
a tam kde není tam mě to
nezajímá
jó dvě spálený srdce - Nagasaki
Hirošima

Já nejsem svatej ani ty nejsi svatá
ale jablka z ráje bejvala jedovatá
jenže hezky jsi hrála, když mi
někdy bylo zima
jó dvě spálený srdce - Nagasaki

Hirošima

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do
Židenic
z tak velký lásky většinou nezbyde
nic
z takový lásky jsou kruhy pod
očima
a dvě spálený srdce - Nagasaki
Hirošima
a dvě spálený srdce - Nagasaki
Hirošima
a dvě spálený srdce - Nagasaki
Hirošima
a dvě spálený srdce - Nagasaki
Hirošima

Náměšť

1./:^DKrásný
je^{Hmi} vzduch,^Emiⁱkrásnější
je^{A7} moře:/
/:^DCo je nejkrás^{H7}nější,^Emiⁱco je
nejkrás^{A7}nější,^Dusmě^{A7}vavé^Dtváře:
/

2.Pevný je stůl,pevnější je hora.
Co je nejpevnější,co je
nejpevnější,ta člověčí víra.

3.Pustá je poušť i nebeské dálky.
Co je nejpustější,co je
nejpustější,žít život bez lásky.

4.Mocná je zbraň,mocnější je
právo.
Co je nejmocnější,co je
nejmocnější,pravdomluvné slovo.

5.Velká je zem šplouchá po ní
voda.
Co je však největší,co je však
největší,ta lidská svoboda.

Není nutno

1. ^ANení nutno, není nutno, aby
bylo přímo vese^{Hmi}lo,
^{E7}hlavně nesmí býti smutno, natož
aby se breče^Alo.^E

2. Chceš-li, trap se, že ti v kapse
zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já
říkám neštěstí.

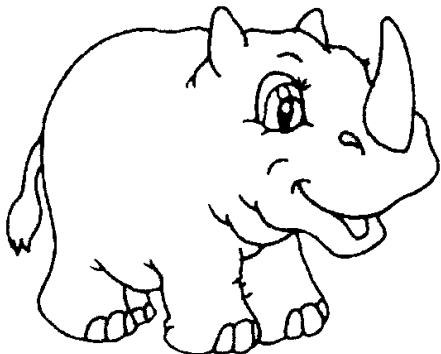
*: Nemít ^{F#mi}prachy - ^Anevadí,
nemít ^{F#mi}srdce - ^Avadí,
zažít ^{F#mi}krachy - ^Anevadí,
zažít ^{F#mi}nudu - ^Dto ^Evadí.

3.=1.

4.=1.

Nosorožec

1. P^{Ami}řivedl jsem domů
Božce ^{Dmi}nádhernýho ^{Ami}nosorožce
,
^{Dmi}originál tl^{Ami}ustokožce,
k^{D#dim}oupil jsem ho v h^{H7}ospodě.
Z^{Ami}a dva rumy a dvě vodky
př^{Dmi}ipadal mi v^{Ami}elmi krotký,
p^{Dmi}ošlapal mi
p^{Ami}olobotky, ^{H7}ale jinak v
p^{Ami}ohodě.
Vzn^{Dmi}ikly menší p^{Ami}otíže př^{H7}i
nástupu d^{Ami}o zdviže,
př^{Dmi}i výstupu z^{Ami}e zdviže ^{D#dim}už
nám to šlo ^{H7}ehce.
Vzn^{Ami}ikly větší potíže, kd^{Dmi}yž
Božena v n^{Ami}egližé,
kd^{Dmi}yž Božena v n^{Ami}egližé
řv^{D#dim}(E7)ala, že ho n^{E7}(Ami)echce.

2. Marně jsem se snažil Božce
vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v
obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak
mi řekla: Padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem,
tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseď, jak táhne
domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky
grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky
pucuje
a zamčela a trucuje, tak si to taky
slízli.
3. ^{Ami}Tak tu sedím se souseďem,
s ^{Dmi}nosorožcem^{Ami} a s
medvědem,
n^{Dmi}adáváme j^{Ami}ako jeden n^{H7}a
ty naše sl^{Ami}epice.

Okoř

^C Na Okoř je cesta jako žádná ze
sta ^{G7} vroubená je stroma ^C ma
^C když du po ní v létě samoten ve
světě ^{G7} sotva pleťu noha ^C ma
^F na konci té cesty ^C trnitě ^D stojí
krčma jako ^{G7} hrad
^C tam zapadlí trampí hladoví a
sešlí ^{G7} začli sobě noto ^C vat

^C Na hradě Okoři ^{G7} světla už
nehoří ^C bílá paní ^{G7} šla už
dávno ^C spát
^C ona měla ve zvyku ^{G7} podle svého
budíku ^C o půlnoci ^{G7} chodit
straší ^C vat
^F od těch dob co jsou
tam ^C trampové ^D nesmí z
hradu ^{G7} pryč
^C a tak dole v podhradí ^{G7} se
šerifem dovádí ^C on ji sebral ^{G7} od
komnaty^C klíč

Jednoho dne z rána roznesla se
zpráva že byl Okoř vykraden
nikdo neví dodnes kdo to tenkrát
odnes nikdo nebyl dopaden
šerif hrál celou noc mariáš s bílou
paní v kostnici
místo aby hlídal zuřivě ji líbal
dostal z toho zimnici

Na hradě ..

Písek

Jako ^{Ami}písek ^{Dpr}esíváš mě ^{E7}mezi
prsty,
^{Dmi}stejně ti ^{E7}dlaně
prázdný ^{Ami}zůsta^Gno^{Cu},
ani ^{Dmi}vodu nepřeliješ ^Gsítem,
někdy je ^Cstrašně ^{Emi}málo ch^{Ami}tít,
^{Dmi}já nejsem z těch, co po ^{E7}těžký
ráně ^{Ami}nevs^Gtanou. ^C
ani ^{Dmi}vodu nepřeliješ ^Gsítem,
někdy je ^Cstrašně ^{Emi}málo ch^{Ami}tít,
^{Dmi}já nejsem z těch, co po ^{E7}těžký
ráně ^{Ami}nevs^{E7}tanou. ^{Ami}

2. Pevnou vůlí taky příliš
neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechno dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále
hnát?
kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechno dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále
hnát?

3. Jako kámen najednou mi v cestě
stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi
nescházíš.
radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi
nescházíš.

4. Jako písek přesíváš mě mezi
prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně
nevstanou ...

Panenka

^GCo skrýváš za ^Cvíčky
a ^Gplameny ^Csvíčky
snad ^Ghouf bílejších holubic nebo
jen ^Džal
tak ^Codplul ten ^Gprvů,
den ^Czmáčený ^Gkrví
ani pouťovou
panenku ^Dnezane^Gchal.

®: Otevři ^Coči
Ty ^Guspěcha^Dná, ^Cdámo ^Guplaka^Dn
á,
^Cotevři ^Goči ta ^Chloupá noc ^Gkončí
a mír je ^Dmezi ná^Gma.

C, G, C, G, D, G

Už si oblékni šaty a řetízek zlatý
a umyj se půjdeme na karneval
a na bílou kůži Ti napíšu tuší
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

®: Otevři

Ptáčata

^GNa kolejkách stála, za uchem květ
vlasy trávou zavázaný.
^CS gitarou na zádech ^Gstrun už jen
pět.
^{D7}Hezký oči uplakaný.^G

^GOpuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj, neví co dál.
^CVýšlápli jsme ránem a ^Gv neděli
zpět.
^{D7}Za tejděn sem u trati stál.^G

Ref:
^CVíš, holky těžší to ^Gmaj,
^{Ami}Víš, ^Cholky těžší to ^Gmaj.

^GŘíkal jsem jí štístko zatoulaný,
vždycky smála se a začala hrát.
^CO potocích v trávě a
o ^Gznameních
^{D7}co lidi uměj ze zloby dát.^G

Ref:...1x

Opakovat 1. slohu

Poslední cestující

1. ^GAutobus ^{Ami}vypustil
poslední ^{Emi}cestující,
rozlétli se do svých ^Dhnízd.
Proběhli ^{Ami}městem,
vedeni ^{Emi}intuicí,
jakobys ^Gv parku na psa ^Dhvízd.

I já ^Cběžím nocí ^Gk misce s
mlékem,
ale ^{Emi}ta je vzhůru ^Ddnem.^C
Milence ^Gslyším v
pokoji ^{Emi}nedalekém,
začínaj ^Csvou cestu ^Gdnem.

2. Složili ^{Ami}křídla a teď se k sobě
tisknou,
vyplašení holubi.
Měsíc jak křída točí mojí miskou,
světlem zvoní do hlubin.

A já běžím nocí chci už domů,
v ruce připravenej klíč.
Jenom že není kam a není komu,
moje dveře už jsou ^{Emi}pryč.

3. Přeskočím bránu podpatky
večerních bot,
zazněj jako velkej třesk.
Možná jsem skočila zas na špatnou
stranu,
vůbec jsem neměla lízt přes.

Běžím nocí sotva popadám dech,
i tak mě nejspíš dožene.
Přiznat si musím, že to tak chci,
jenže on mě ne.

Autobus vypustil poslední
cestující,
rozlétli se do svých hnízd.
Proběhli městem, vedeni intuicí,
jakobys v parku na psa hvízd.

I já běžím nocí k misce s mlékem,
ale ta je vzhůru dnem.

3x /:Milence slyším v pokoji
nedalekém,
začínaj :/ svou cestu dnem.

Ptáče

^{Ami}Vyletělo malé ^Fptáče,
^Gzachvělo se listo^{Ami}ví.
^{Ami}V prak vložilo kámen ^Fpráce,
^Gže jedinou větou ^Cví.
^{Dmi}Stejně láska jako ^{Ami}bitva,
^{Dmi}může náhle zapo^Ečít.
^{Ami}Můžem marně silou ^Fplýtvat,
nebo ^Gminci v ruce oto^{Ami}čit.

Vyletělo ptáče z lesa;
vzneslo se výš poprvé.
Ruka s prakem dolů klesá,
lásko moje potvrdej.
Možná jsme tu jenom na skok,
než do lesů bude mžít.
Miluj mě, vždyť nevíš lásko,
jak dlouho ještě budem ^{Ami}žít.

F, G, Ami

Probudilo ptáče vesnu
s prvním jarním skřivanem.
Vítr vane jako ve snu,
kéž Tě ke mně přivane.
Přijď za mnou dnes ne až zítra,
večeře je na stole.
Možná nedožijem jitra
a možná jsme tu na sto ^{Ami}let.

F, G, Ami
Ami, F, G, C

^{Dmi}Přijď za mnou dnes ne
až ^{Ami}zítra,
^{Dmi}večeře je na sto^Fle.
^{Ami}Možná nedožijem ^Fjitra
a ^Gmožná jsme tu na sto ^{Ami}let.

Vyletělo malé ptáče,
zachvělo se listoví.

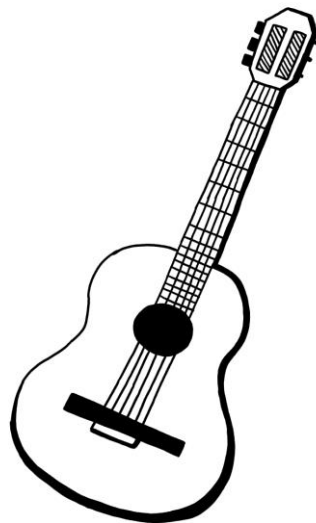
Ráno bylo stejný

1. ^GStál na zastávce
s vypůj^{Hmi}čenou kyta^Drrou,
v dru^{Ami}hý ruce holku, ^Dto
zavazadlo ^Gsvý,
^{Emi}a tý holce v sáčku
řek':^D"Dobrýtro, miláčku,
^Cpodívej se ^Gdo dále, ^{E7}uvidíš dvě
smutný kole^{Ami}je ^{D7}na silni^Gci.

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo,
stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali
do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě
smutný koleje na silnici.

R: ^DRáno bylo
stejný, ^Cnesváteč^Gní, ^{C, G} ^Dna
tvářích
počasí^Cproměnlivý, ^{G, C, G} ^Drádio
hlásilo: ^Cna blatech ^Gsvítá,
^{E7}každej byl tak
trochu ^{Ami7}sám, ^{D7}hm.^G

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás
už nebere,
pojedeme po svejch do
podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam
a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak
dvě smutný koleje na silnici.
R:

Rodné údolí

Cesta ^Dmá přede mnou v dále mizí,
každý krok v srdci mém zabo^{A7}lí,
zakrát^Dko bude ^{D7}mi všechno ^Gcizí,
nespa^Dtřím své rod^{A7}né údo^Dlí.

Já volám:
nashledanou, ^Gnashledanou,
^Dnashledanou, ^{A7}rodné údo^Dlí,
já volám:
nashledanou, ^{A7}nashledanou,
^Dpři vzpomínce ^{A7}srdce zabo^Dlí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

Já volám: nashledanou,
nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,
já volám: nashledanou,
nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

Já volám: nashledanou,
nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,
já volám: nashledanou,
nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

Rychlý šípy

^{Emi}Můj život je hned plný nesnází,

^Ana jaře když duben přichází,

^čvracím se do poválečných let,

^{Emi}kdy vycházel náš starý dobrý
Vpřed,

^čžlutý kvítek za klopu si dám

a ^{Ami}píseň Vontů tiše zabroukám,

do ^Dstínadel se šerem vypravím,

snad ^{Emi}potkám cestou ^{H7}Losnu, co
já vím.

Dunivá Kateřina burácí
a široko má dávno po práci,
jen já se vracím Myší pastí sám,
nevím, co s ježkem v kleci dělat
mám.

Bohouš, Dlouhé Bidlo, Štětináč,
pan Fišer pustil z okna květináč,
Jan Tleskač, Jiří Rymaň a tak dál,
pan Foglar tohle nikdy nenapsal.

To Rychlé šípy sami byli v nás
a žlutý kvítek symbolem byl krás,
co nemůže nám nikdy nikdo vzít,
kdo kopal studnu, aby druhý moh
pít.

Snad jednou až se jaro navrátí,
můj život píseň Vontů obrátí,
já svobodný a čistý půjdu dál
a směšný bude ten. kdo se mi
smál.

Tak Mirek Dušín s Červenáčkem
jdou
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou,
za nima Rychlonožka s Bublinou,
naší krásnou chlapeckou krajinou.

^čDuj, ^Dduj^č, duj, ^{Emi}fujaro vítězná.

Řekni kde ty kytky jsou

^čŘekni, kde ty ^{Ami}kytky jsou, ^Fco se
s nima ^Gmohlo stát,

^čŘekni, kde ty ^{Ami}kytky jsou,

kde ^{Dmi} mohou ^Gbýt,

^čdívky je tu ^{Ami}během

dne ^{D7}otrhalý ^Gdo jedné,

^Fkdo to kdy ^čpochopí, kdo ^{Dmi} to
kdy ^Gpocho^čpí?

2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s
nima mohlo stát,

řekni, kde ty dívky jsou, kde

mohou být,

muži si je vyhlédli, s sebou domů
odvedli,

kdo to kdy pochopí, kdo to kdy
pochopí?

3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s
nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou
být,
muži v plné polní jdou, do války je
zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy
pochopí?

4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima
mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou
být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína
kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy
pochopí?

5. (opakovat 1.)

Rána v trávě

®: Ami Každý ráno boty Gzouval
Ami Orosil si nohy v Gtrávě
Ami Že se lidi mají radi Gdoufal
Ami A proEmi citli Ami právě
Každý ráno dlouze Gzíval
Ami Utřel čelo do ruGkávu
Ami A při chůzi tělem
sem tam Gkýval
Ami Před seEmi bou sta Ami sáhů

C Poznal GMoraF věnku Ckrásnou
Ami a víGnečko Cze zlata
V Čechách Gslávu FmuziCkantů
Ami UmaEmi zanou Ami od bláta. R:

Toužil najít studánečku
A do ní se podívat
By mu řekla proč holečku
Musíš světem chodívat

Studánečka promluvila
To ses musel nachodit
Abych já ti pravdu řekla
měl ses jindy narodit.
R:

Sáro

R: Ami Sáro, Emi Sáro, Fv noci se
mi Czdálo,
že Ftři andělé CBoží k nám Fpřišli na
oGběd.
Ami Sáro, Emi Sáro, Fjak moc a
nebo Cmálo
mi Fchybí abych Ctvoji duši Fmohl
rozumGět.

1. Sbor kajících mnichů jde
krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má
jen přezíravý smích
Z prohraných válek se vojska
domů vrací
ač zbraně stále burácí a bitva zuří v
nich.

R.
2. Vévoda v zámku čeká na
balkóně
až přivedou mu koně, pak mává na
pozdrav
Srdcová dáma má v každé ruce
růže,
tak snadno pohřbít může sto
urozených hlav.

R.
3. Královnin šašek s pusou od
povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí
alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti
lék

R. Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
že tři andělé Boží k nám přišli na
oběd
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
ti chybí abys moji duši mohla
rozumět

4. Páv pod tvým oknem zpívá
sotva procit
o tajemstvích noci ve tvých
zahradách
A já, potulný kejklíř, co svázali mu
ruce,
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě
nadosah!

Ref: Sáro, Sáro, pomalu a líně
s hlavou na tvém klíně chci se
probouzet
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá
ráno
a v poledne už možná bude jiný
svět

Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro
andělé k nám přišli Gna Coběd

Sbohem galánečko

1. ^CSbohem, galá^{Ami}nečko, ^{Dmi}já už
^Gmusím jí^{Cti} ^D,

sbo^Ghem, ga^{Emi}lánečko, ^{Ami}já už
musím ^Djítí^G,

^{Dmi}kyselé ví^Gnečko^C, kyselé
ví^{Dmi}neč^Gko^C, podalas' mně^{Dmi} k
^Gpi^{Cti}.

^{Dmi}kyselé ví^Gnečko^C, kyselé
ví^{Dmi}neč^Gko^C, podalas' mně^{Dmi} k
^Gpi^{Cti}.

2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme
sa v pánu, :]

[: [: kyselé vínečko :] podalas'
mně v džbánu. :]

3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa
opil, :]

[: [: eště včil sa stydím, :] co sem
všecko tropil. :]

4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa
ošidila, :]

[: [: to ta moja žízeň, :] ta to
zavinila. :]

Severní vítr

Jdu s ^Gděravou patou,
mám ^{Emi}horečku zlatou
Jsem ^Cchudý, jsem sláb
a ^Gnemocen
Hlava mě pálí a v ^{Emi}modravé dáli
Se ^Cleskne a ^Dtřpytí můj ^Gsen

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy
jsou vlčí

Tam zbytečně budeš mi psát
Sám v dřevěné boudě sen o zlaté
hroudě
Já nechám si tisíc krát zdát

Ⓜ: ^GSeverní ^{G7}vítr je ^Ckrutý,
počítej^G láska má s ^{D7}tím
^Gk nohám ti ^{G7}dám zlaté ^Cpruty
nebo se ^Gvůbec ^Dnevrátím^G

Tak zarůstám vousem a vlci už
jdou sem
Už slyším je výt blíž a blíž
už mají mou stopu, už větří že
kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž

Zde leží ten blázen, chtěl vilu, chtěl
bazén

A opustil tvou krásnou tvář
Má plechovej hrnek a pár zlatejch
zrněk
Nad hrobem polární zář.

Stánky

^DU stánků na ^Glevnou krásu
^Dpostávaj a ^{Gm}smějou se času
s ^Dcigaretou a ^Aholkou co nemá
kam ^Djít.

2. Skleniček pár, pár tahů z trávy
uteče den jak večerní zprávy
neuměj žít, bouřej se a
neposlouchaj.

Ⓜ: ^GJen zahlídli svět maj na ^Aduši
vrásky
tak má^Dlo jen, tak málo ^{Gm}je lásky
^Dztracená víra ^Ahrozny z vinic
nepos^Dbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávaj
a ze slov a hlasů poznávám
jak málo jsme jim stačili dát.

Ⓜ:

Ⓜ:

Skálo, skálo, skálo

^CSkálo, ^Gskálo, ^{ami}skálo,
^Fproč je ^Clásky ^Gmálo?
^{ami}Moře, ^Gmoře, ^Cmoře,
^Gproč je tolik ^Choře?

Skálo, skálo, skálo,
proč je lásky málo?
Moře, moře, moře,
proč je tolik hoře?

^CSmutno je ^Gčlověku ^{ami}ve sluji,
^Ckdyž zavřu^(ami) oči, tak ^Gvesluji,
^Cvesluji ^Gna bílé ^{ami}pramici,
^Fu břehu ^Gstojí dva ^Cvraníci.
^CJeden je ^Gpro mne
prý ^{ami}osedlán,
^Cz druhého^(ami) dívá se ^Gkrásný
pán.
^CDej nožku, ^Gprincezno ^{ami}do
třmenu,
^Fjá si tě ^Gchci vzít ^Cza ženu.

Skálo, skálo, skálo,
proč je lásky málo?
Moře, moře, moře,
proč je tolik hoře?

Skálo, skálo, skálo,
proč je lásky málo?
Moře, moře, moře,
proč je tolik hoře?

Skládanka

Tak od dneška ^Avím, jak
zavíráš ^{Hmi}oči, když pusu ti ^Adávám,
jak otáčíš hlavu, všechno už ^{Hmi}víš,
to, co bych ch^Atěl,
snad se mi ^Ezdáš, nebo nechápu
nic,
snad jsem jen ^{F#mi}blázen, co chtěl
bych ^Dvíc,
ty můj ^Avánku, skládanko ^{Hmi}hezká
z kouzelných ch^Evil.

Do závěsů nutí se den a my máme
půlnoc,
cítím tvůj dech a trochu se bráním
hladit tě víc,
poprvé blízko, blízko tě mám
a tvoje tvář je plná stop mých,
začnu se bát, jestli to moje rád ti
neublíží.

A už se mi stýská, pitomej čas, už
musíš jít,
uklidím okurky, polštáře, naposled
pusu ti dám,
ruce si chvíli nebudu mýt,

pel z tvojí kůže nechci si vzít,
tak zase zítra, ty můj vánku
milovaný.
Tak od dneška
Milova^{Aná} ...

Strom

1. ^Ami ^Polní cestou kráčeli šuma^Gři
do vísky hrát,
^Ami ^svatby, pohřby tahle cesta
pozna^Gla mnohokrát,
po ^Fjedné svatbě se chu^Gdým
lidem ^Ami ^synek narodil
a ^Ftáta mu u pra^Gšný cesty ^Eživota
strom zasadil.

R: A on tam ^Astál, a on tam stál,
a koukal ^{F#}mi do polí, a koukal do
polí,
a byl jak ^Dkrál, a byl jak král, sám v
celém ^Eokolí,
korunu ^Aměl, korunu ^{F#}mi měl, i
když ne ^Dze zla^Dmi ta,
a jeho ^Dpokladem byla trá^Eva
střapatá.^A

2. Léta běží a na ten příběh si už
nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve
větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město
začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí
mít.

R:
3. Že strom v cestě plánované, to
malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém
snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš
strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví už snad
ani nevnímal.

R:
4. Při stavbě se objevilo, že silnice
bude dál,
a tak kousek od nové cesty
smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky
nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň na
strništích z nouze hrál.

R: Jak tam stál, stál tam sám,
a koukal do polí, a koukal do
polí,
a byl jak král, a byl jak král, sám v
celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i když
ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva
střapatá ...

Svatební

^DBarokní ^Avarhaník ^Gnavlík
si ^Aparuku

a ^Dpudřem ^Apřemázl ^Gtvář^A
^DMagda a ^AJan se drží za ^Gruku^A ^Da
kráčejí ^Apřed oltář^{G,A}

[®]:^DHou, ^Ahou, ^Ghou ^Azvony
bijí ^{D,A,G}

a já ^Av sakristii^{D,A,G} ^ATajně
schován ^{D,A,G,A} zamilován^D

Tři krásní velbloudi dar krále
Hasana
frkají před kostelem svatého
Matěje
bílý je pro Magdu hnědý je pro
Jana
Ten třetí černý vzadu, pro mě je.

[®]:^DHou, hou, hou, už jsou svoji
a já v černém chvoji, tajně schován
- zamilován

Na staré pramici po řece Moravě
připlouvá kmotr Jura
fidlá na housle klobouk má na
hlavě
a všichni křičí hurá

[®]:^DHou, hou, hou, už jdou spolem a
já za topolem
tajně schován - zamilován

Ech lásko, bože lásko, zanechala si
mě
a to se nedělá, srdce ti vyryju
na futra předsíně abys
nezapomněla

[®]:^DHou, hou, hou, byl jsem tady,
umřel hlady
tajně schován - zamilován

Svatava

Po^Gslyšte baladu je o jednom
případu
bude to ^Csmutné veli^Gce^C ^G
je o ^Gdívce Svatavě žijící v městě
Ostravě
Gottval^Cdova uli^Gce^C ^G

R:
^{Ami}otec Svata^{D7}vy pracu^Gje u
dopra^{Emi}vy
a ^{Ami}matka Svata^{D7}vy vedou^Gcí je
potra^{Emi}vin
a ^{Ami}jejich dcera ^{D7}Svatava
jak ^Glilie^{Emi}
^{Ami}zamilova^{D7}ná je do po^Gezie

2,
příběh začíná ve večerních
hodinách
v pátek 3.října
venku zima je televize nehraje
ale hřeje peřina

R:

3,
Slávek Slováček v lásce žádný
nováček
už se blíží podle stěn
nutno ještě vědět že má doma
dvě děti
a třetí je na cestě zjistil že
R:

4,
Svatava si myslela že to zvoní
Adéla
a nese jí Nezvala
Když svůj omyl zjistila velice se
zlobyla
pane já vás nezvala

R:Slávek byl však muž činu uchopil
tu dívčinu
a pak do ucha jí píp
Svatavo vy jste muj typ
a teď bez nějakých veršů a citátů
zahraju si na mámu a na tátu

5,
když ji vzal do náruče mlátila ho
Bezručem
a dusila Bodlerem

dvě modřiny pod nosem schítal
Janisem riccosem
a jednu Jaquesem Preverem

R:
v bitvě předem prohrané tlokla ho
S.K.neumanem
ale ani rudé zpěvy nechránili pel
té děvy
a když k ránu spokojeně usnula
k hrudi tiskla Valeria Catula

6,
Jak nás učí dějiny pouze čin je
účinný
básně nemají tu moc
ikdyž je to ku pláči verše jaksi
nestačí
dívčinám na celou noc
R:
za čas se otec Svatavy tloukl pěstí
do hlavy
a matka Svatavy ta se chtěla
otrávit
že jejich vnučka Svatava jak lilie
žvatlá první veršiky poezie
žvatlá 2x7 pohádek Františka
Hrubína

Tulácké ráno

^{Dmi} Posvátný je mi každý ráno
^{Ami} Když ze sna budí šumící ^{Dmi} les
^{Dmi} A když se zvedám s písničkou
známou
^{Ami} A přezky chřestí o
skalnatou ^{Dmi} mez

^{Dmi} Tulácký ráno na kemp se snáší
^B Za chvíli půjdem ^C toulat se ^F dál
^{Dmi} A vodou z říčky oheň se zháší
^B Tak zase půjdem ^C toulat
se ^{Dmi} dál

Posvátný je mi každý večer
Když oči k ohni vždy vrátí se zpět
Tam mnohý z pánů měl by se
kouknout
A hned by viděl, jaký chcem svět

Posvátný je mi každý slovo
Když lesní moudrost a přírodu
znáš
Bobříků síla a odvahu touhy
Kolik v tom pravdy, však kdo nám
ji dá?

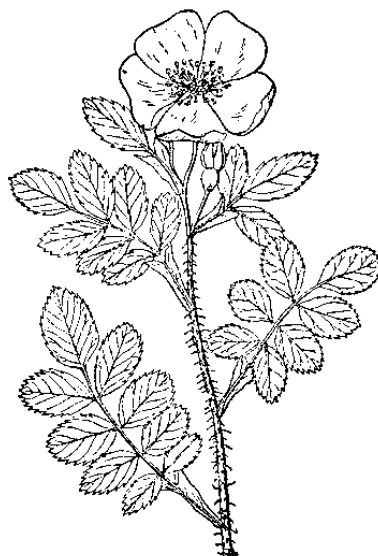
Šípková Růženka

Ještě ^{Ami}spí a spí a spí
zámek ^Gšípkový
^{Ami}žádný princ tam v
lesích, ^{Emi}ptáky neloví
Ještě spí a spí a spí dívka zakletá
u lůžka jí planá růže rozkvétá
^CTo se ^Dschválně dětem ^{Ami}říká
^Faby s ^Gdůvěrou šli ^Cspát,
klidně ^{Emi}spát,
že se ^{Ami}dům probouzí
a ta ^Ckráska procitá
Zatím ^{Dmi}spí tam ^{Emi}dál, spí tam
v ^{Ami}růžích.

2.Kdo jí ústa k ústům dá, kdo ji
zachrání
kdo si dívku pobledlou vezme za
paní.
Vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám
žádný princ už není, musíš tam jít
sám.
To se schválně dětem říká
aby s důvěrou šli spát, klidně spát
že se dům probouzí a ta kráska
procitá

Zatím spí tam dál, spí v růžích.

^{Ami}Musíš přijít ^Gsám,
nesmíš ^Cvěřit pohádkám
^{Dmi}čeká dívka ^Gdál, spí tam
v ^{Ami}růžích,
^{Dmi}čeká dívka ^Gdál, spí tam
v ^{Ami}růžích

Švorcák

S ^p^{Ami}artou kluků v ^k^Foutě na
^{per}^{E7}ónu
^t^{Ami}ejrali jsme ^j^Fednou struny
^k^Gytar ^{lacin}^{E7}ejch,
^v^{Ami}o pár kroků ^d^Fál se na nás
^d^{E7}íval
st^{Ami}arej pán, už ^v^Fod pohledu
^{tr}^Gošku ^{podivn}^{Ami}ej.

Hned se vecpal s náma do
vagonu,
když zahoukal k vodjezdu ten
ocelovej krám,
na kytaru na mým klíně koukal
a za chvíli ptal se, jestli mu ji
neprodám.

@: ^N^Cezdalo se, že je nákej
^{šv}^{Dmi}orcák,
^c^Co by neměl prachy, který ^d^{Dmi}al
by za ^{nov}^Eou,
^m^Cěl ^{podivnej} hlas a divný
^v^{Dmi}oči, ^E
^ř^{Ami}íkal, že měl ^{kd}^Fysi dávno ^t^Gaky
takov^{Ami}ou.

"To vomláčený dřevo není k mání,
patří mojí máti a je starší nežli já,
je to dárek od někoho z mládí,
a ten jistě nikomu a nikdy
neprodá."

@:

Když jsem večer v neděli svý
mámě
řek', že nákej cizí chlap se hrozně
zajímá
o věc, která cenu má jen pro ni,
divil jsem se, co ji na tom tolik
dojímá

Ta naše

C, E, F, F stále dokola

Večer jen s kejtou u ohně
to je přesně něco pro mě.
Ale je to ještě větší sranda,
když se Obrok sejde celá banda,
lidí, co jsou na tom podobně.
Náš život má jen jeden směr
a to spousta přátel, zábavy a her.
Jsme lidi co na plno do všeho jdou,
vždy v souladu s přírodou,
žijem čestně, hrajem vždycky fér.

^{Dmi} Díky nechci drogu ani ^F chlast.

^{Dmi} Radši knížku, dobrej
skutek, ^F nebo třídít ^G plast.

C, E, F Život je boží, když jsi skaut.

C, E, F Skaut nikdy není out.

C, E, F Už nemusíš sedět v koutě,
všichni ^C zvou tě na každou ^E párty,
na každěj ^F raut.

Jsme spolek bláznů různý povahy,
co zbožňujou zdolávat nástrahy.

A máme ty nejhezčí holky, co
rozeznaj káně od poštolky
a maj bobříky odvahy.

S šátkem kolem krku jdem
hrdě každým novým dnem.

Cestou poznáváme luční kvítka,
sprostě mluvit uslyšíš nás jenom
zřídka

snažíme si jít příkladem.

^{Dmi} Díky nechci drogu ani ^F chlast.

^{Dmi} Radši knížku, dobrej
skutek, ^F nebo třídít ^G plast.

^{Dmi} Kdo nějakou z našich zásad
poru ^F ší

dá si ^{Dmi} dobrovolně hned pět
dřepů, ^F ať se pou ^G čí.

C, E, F Život je boží, když jsi skaut.

C, E, F Skaut nikdy není out.

C, E, F Už nemusíš sedět v koutě,
všichni ^C zvou tě na každou ^E párty,
na každěj ^F raut. 2x

Tereza

1. ^GTen^C den, co vítr^D listí z města^G
svál,

můj ^Cdžíp se vracel^D, jako by
se^Emi bál,

že ^Casfaltový^D moře odliv^G má
a ^Cstáj že svýho^D koně^{E7} nepozná.

R: ^GŘekni, kolik je na světě, kolik je
takovejch ^Dměst,

řekni, ^Ami kdo by se vracel, všude
je tisíce ^Emi cest,

tenkrát, ^Gkdyž jsi mi, Terezo,
řekla, že ráda mě ^Dmáš,

tenkrát ^Ami ptal jsem se, Terezo,
kolik mi polibků ^Emi dáš
napos^Dled, napos^Gled.

2. Já z dálky viděl město v slunci
stát

a dál jsem se jen s hrůzou mohl
ptát,

proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

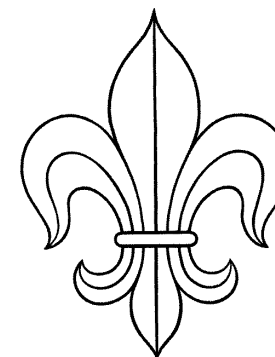
3. Do prázdných beden
zotvíranejch aut

zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným
městem sám

a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčí.

Tisíc mil

V nohách ^Cmám už tisíc ^{Ami}mil,
stopy ^{Dmi}děšť a vítr ^Fsmyl
a můj ^{Dmi}kůň i já sme ^Gcestou
znavē^Cní.

Ref 1:
Těch tisíc ^Fmil, těch tisíc ^{Ami}mil,
má jeden ^{Dmi}směr a jeden ^Fcíl,
bílej ^{Dmi}dům, to malý ^Gbílý
stave^Cní. ^G

Je tam ^Cstráň a příkřej ^{Ami}sráz,
modrá ^{Dmi}tůň a bobří ^Fhráz,
táta s ^{Dmi}mámou, která ^Gvěřej'
dětskej^Csnům.

Ref 2:
Těch tisíc ^Fmil, těch tisíc ^{Ami}mil,
má jeden ^{Dmi}směr a jeden ^Fcíl,
jeden ^{Dmi}cíl, ten starej ^Gznámej
bílej ^Cdům. ^G

V nohách ^Cmám už tisíc ^{Ami}mil,
teď mi ^{Dmi}zbejvá jen pár ^Fchvil,
cestu ^{Dmi}znám, a ta se ^Gtam k nám
nemē^Cní.

Ref 1: Těch tisíc ^Fmil...

Kousek ^Cdál, a já to ^{Ami}vím,
uvi^{Dmi}dím už stoupat ^Fdým,
šikmej ^{Dmi}štit střechy ^Gčnit k
nebe^Csům.

Ref 2: Těch tisíc ^Fmil...

Toulavej

Někdo ^{Ami}z vás, kdo
chutnal ^Gdálku,
jeden ^{Ami}z těch, co rozu^Eměj',
ať vám ^{Ami}poví, proč mi ^Gříkaj',
proč mi ^Fříkaj' Toula^{Ami}vej.

Kdo mě ^{Ami}zná a v sále ^Gsedí,
kdo si ^{Ami}myslí: je mu ^Ehej,
tomu ^{Ami}zpívá pro všední ^Gden,
tomu ^Fzpívá Toula^{Ami}vej.

R1: ^FSobotní ráno ^Gmě neuvidí
u ^{G7}cesty s klukama ^Cstát.
^FNa půdě celta se ^Gprachem stydí
^Fa starý songy jsem ^Gzapomněl
hrát, zapomněl ^{Ami}hrát.

Někdy v ^{Ami}noci je mi ^Gsmutno,
často ^{Ami}bejvám doma ^Ezlej,
malá ^{Ami}daň za vaše ^G"umí'",
kterou ^Fsplácí Toula^{Ami}vej.
Každej ^{Ami}měsíc jiná ^Gštace,
čekáš, ^{Ami}kam tě uložej',
je to ^{Ami}fajn, vždyť přece ^Gzpívá,
třeba ^Fsmutně, Toula^{Ami}vej.

Ref 1: ^FSobotní ráno ^Gmě
neuvidí...

Vím, že ^{Ami}jednou někdo ^Gpřijde,
tiše ^{Ami}pískne: no tak ^Ejdem,
známí ^{Ami}kluci ruku ^Gstisknou,
řeknou: ^Fvítej, Toula^{Ami}vej.

Budou ^{Ami}hvězdy jako ^Gtenkrát,
až tě ^{Ami}v očích zabo^Elej',
celou ^{Ami}noc jim bude ^Gzpívat
jeden ^Fblázen - Toula^{Ami}vej.

R2: ^FSobotní ráno nám ^Gpoletí
vstříc, budeme ^{G7}u cesty ^Cstát,
^Fvypráším celtu a ^Gmůžu vám říct,
že na ^Fstarý songy si ^Gvzpomenu
rád, vzpomenu ^{Ami}rád.

Někdo ^{Ami}z vás, kdo
chutnal ^Gdálku,
jeden ^{Ami}z těch, co rozu^Eměj',
ať vám ^{Ami}poví, proč mi ^Gříkaj',
proč mi ^Fříkaj' ^EToula^{Ami}vej.

Valčíček

R: Tuhl^Ae písničku chtěl bych ti^E,
lásko, dát, ať ti každ^e de^An
připomíná,
toho, kdo je tvůj, ^{A7}čí ty jsi a ^Dkdo
má ^Arád ať ti každ^e
den ^Epřipomíná
toho, kdo je tvůj, ^{A7}čí ty jsi a ^Dkdo
má ^Arád ať ti každ^e
den ^Epřipomíná
Klu^Aka jako ty hledám ^Euž spoustu
let,
takový trošku trhlý mý j^Aá,
dej mi ruku,
pojď, ^{A7}půjdeme ^Dšlapat náš ^Asvět,
i když obrovskou ^Epráci to ^Adá.
Dej mi ruku...
®: Tuhle písničku ...

Fakt mi ^Anevadí, že nos
jak ^Ebambulku máš,
ani já nejsem žádn^e ide^Aál,
hlavně, co uvnitř ^{A7}nosíš a ^Dco
skrýv^Aáš,
to je pouto, co ^Evede nás ^Adál.
Hlavně, co uvnitř nosíš...

Vodácká holka

1. ^DKdyž vlny se ^{Dmi}valí a ^Gpeřeje
^Ařvou
a ^Dšutry z nich^{Emi} civí jak ^Gsů^Avy,
lod' ^Dpraská a ^{Emi}umrlčí^G zvon bije
^Atmou,
tak^D řekni, kdo^{Emi} pomocti ti
^Au^Dmí.

*: ^{Hmi}Kdo pádlem jen ^{F#mi}kmitne
a^G převrátí^D lod',
pak ^{Hmi}ječí jak ^{F#mi}staženej z
^Aků^Dže,
že ^{Hmi}ty jseš ta ^{F#mi}atrapa, ^Gty jseš
ten^D cvok,
co ^Eza každý cvaknutí mů^Aže.

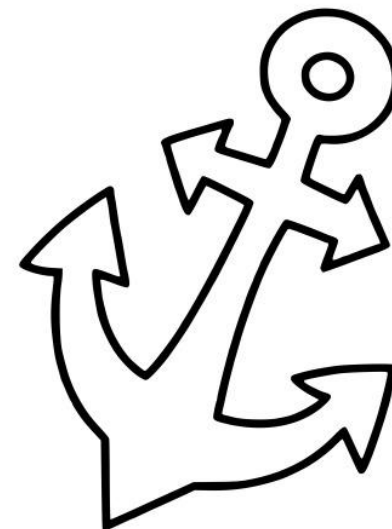
2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,
když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak
pes,
ta holka, co při tobě spává.

R: Tu^G vodá^{Hmi}ckou ho^Alku si^D
navěky nech,
^Gnetop ji, ^{Hmi}ne^Azahá^Dněj,
svou^{Emi} víru, svou^{Hmi} sílu, svý^{F#mi}
šťěstí i^{Hmi} pech,
svý^{Emi} strachy, ^Dsvý prachy^E, svůj^A
poslední dech
jí po^Dctivě ^{Emi}odevz^Adávej
^Da lásku ^{Emi}za lásku^G ^Adá^Dvej.

3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním
kempu,
kdo ráj změni v peklo a peklo zas
v ráj,
kdo zná všechny písničky
trempů.

*: Kdo přeje ti štěstí a kope ti
hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned
vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celej den stýská.

4. Až vlasy nám odbarví nebeskej
král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem
dál"
a na pádlo polož jí růži.

Tři kříže

1. ^{Dmi}Dávám sbohem^{Ami} všem
břehům^C prokletejm,
který v ^{Dmi}drápech má^{Ami} ďábel
^{Dmi}sám,
bílou přídí^{Ami} šalupa "My^C
Grave"
míří k ^{Dmi}útesům, ^{Ami}který
^{Dmi}znám.

R: Jen tři^F kříže z ^{Dmi}bílýho^{Ami}
kamení
někdo^{Dmi} do písku^{Ami}
posklá^{Dmi}dal,
slzy v^F očích měl a v ^{Dmi}ruce^{Ami},
znavený,
lodní ^{Dmi}deník, co ^{Ami}sám do něj
^{Dmi}psal.

2. První kříž má pod sebou jen
hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde
smích,
srdce-kámen a jméno Stan.
R:

3. Já, Bob Green, mám tváře
zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se
smál,
druhej kříž mám a spím pod
zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život
vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek'
...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce,
znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal
...

Vím jedno návrší

^CVím jedno návrší
zámek ^{Dmi7}nádher^Cnej
Z ^Cnejhezčích pohá^{C7}dek ho ^Fznám
stavěnej z křišťálu Sahá k ^Cnebi
pomálu
Povětrí přijde
k ^Gduhu ^Gprincez^Cnám
stavěnej z kryšťálu Sahá k ^Cnebi
pomálu
Povětrí přijde
k ^Fduhu ^Gprincez^Cnám

Bílý je lilium bílej krásnej sen
Bílý je pravý hedvábí
Jdu cestou necestou za svou bílou
nevěstou
Jiná mě na tom světě nevábí
Jdu cestou necestou za svou bílou
nevěstou
Jiná mě na tom světě nevábí

^{F,C,A}

^DVím jedno oudolí vím
já ^Gpeknej ^Dmlejn
Dobře to v temhe mlejně ^Gznám

Bydlí tam panenka Oči ^Dmá jak
pomněnka
Jinou už na
tom ^Gsvětě ^Anehle^Ddám
Bydlí tam panenka Oči ^Dmá jak
pomněnka
Jinou už na
tom ^Gsvětě ^Anehle^Ddám

Vím jednou oudolí vím já pěkej
mlejn
Míří sem cesta s přívozem
Kde cesta necesta tady je má
nevěsta
Nerovná se jí žádná z princezen
Kde cesta necesta tady je má
nevěsta
Nerovná se jí žádná z princezen

Vím jednou oudolí vím já pěkej
mlejn
Vedle něj rybník s rákosím
ta dívčí co ji znám je má bílá
princezna
tu si já vod pan táty vyprosím
ta dívčí co ji znám je má bílá
princezna
tu si já vod pan táty vyprosím

Vlaštovko leť

1. ^CVlaštovko, leť ^{Ami}přes Čínskou
zed',
^Fpřes písek pouště Go^Gbi,
^Coblétni zem, ^{Ami}vyleť až sem,
^Fjen ať se císař zlo^Gbí.
^{Emi}Dnes v noci zdál se mi ^{Ami}sen,
^Fže ti zrní nasypal ^GLudwig van
Beethoven,
^Cvlaštovko, leť, ^{Ami}nás, chudé,
ved^{F, G, C}.

2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij
Gagarin,
vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'.

3. Vlaštovko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří
Magdaléna,
^Cvlaštovko, leť, ^{Ami}nás, chudé,
ved^{F, G, C},
vlaštovko, leť, ^{Ami}nás, chudé,
ved',
^Cvlaštovko, leť ...

Zajíci

^GPodzimní bílá mlha ^Cválí se ^Gpo
mechu, ^Cmyslivci ^Dvstávají
už ^Gráno,
^Gzajíci vylezli a ^Cnechce se jim ^Gz
pelechu, ^{Ami}neboť se ^Dchtějí
dožít^GVánoc.

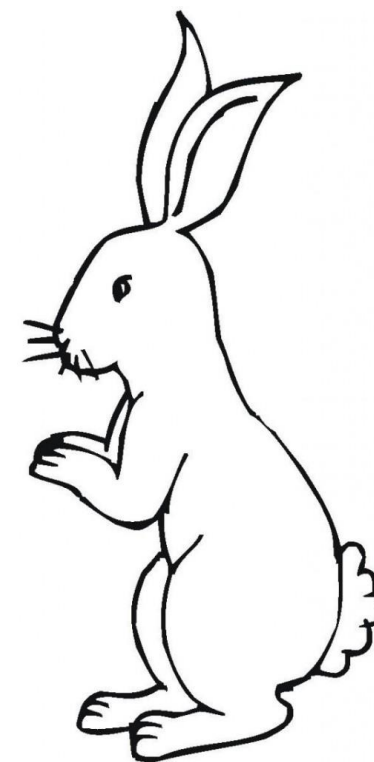
®: ^GVzduchem zní fanfára -
^Dtramtarararara, ^Cpo poli
kráčejí ^Gstřelci,
/: ^Gjá se svou ^Dkytarou zpí^Cvám
písničku ^Gprastarou ^{C(Ami)}o tom,
že ^Dmalí budou ^Gvelcí. :/

Zajíci naposledy potřesou si
tlapkama a potom obléknou dresy,
začíná speciální slalom mezi
brokama na trati pole-louky-lesy.

Ref: Vzduchem zní fanfára -
tramtarararara ...

Už volá hlavní zajíc: "Pravda vítězí,
nohy jsou naše hlavní zbraně,
až to tu skončí, sraz je v sedm
večer na mezi, a teď, zajíci, hurá
na ně!"

®: + že ^{Ami}malí ^Dbudou
jednou ^Gvelcí ...

Zamilovaný princ

1. ^GCo s touhle šťastnou ^Dchvilí,
to ^{Emi}když se náhle ^Cv srdci láska
^Dozý^Gvá.

^GPo noci je den^D bílý,
já ^{Emi}nevím jak se ^Cdruhé srdce^D
dobý^Gvá.

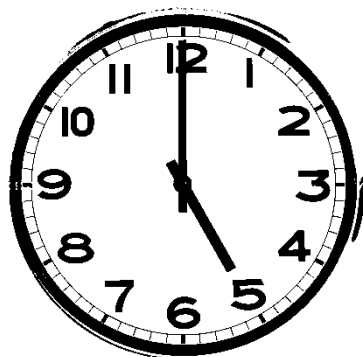
R: Jak^C jí, to^D říct, že jen^G o ni v
noci ^{Emi}sním,
že jsem^C verš, co k sobě^D našel
^Grým.

Jak^C jí, to^D říct, jak se^G svěřit s
tajem^{Emi}stvím,
že jsem^C kuchtík s^D pasem
králov^Gským.

2. Vyhlašte troubou hlásnou,
že je mi jedno, že se prý k ní
nehodím.

Pro tuhle dívku krásnou,
já klíďo píďo, rodokmen svůj
zahodím.

R: Jak jí, to říct, že jen o ni v noci
sním,
že jsem verš co k sobě našel rým.
|: Jak jí, to říct, jak se svěřit s
tajemstvím,
že jsem kuchtík s pasem
královským. :|

Zítří ráno v pět

Až mě ^{Emi}zítří ráno v pět,
^{G/D}ke zdi postaví,
^Cještě si napos^Dled
dám ^Gvodku na zdraví^E,
z očí ^{Ami}pásku ^{D4sus}strhnu ^Dsi,
to abych ^Gviděl ^{Hmi/F#}na ne^{Emi}be
a ^{Ami}pak vzpomenu ^{H7}si,
^{Emi}lásko, na te^{Emi7}be,
Ami, D4sus, D, G Hmi/F# Emi
a ^{Ami}pak vzpomenu ^{H7}si na te^{Emi}be.

Až zítří ráno v pět přijde ke mně
kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se
nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak
i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítří ráno v pět poručík
řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě
nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto
přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou
tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítří ráno v pět prádlo půjdeš
prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě
skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a
žij,
Lásko, nezapomeň a žij...

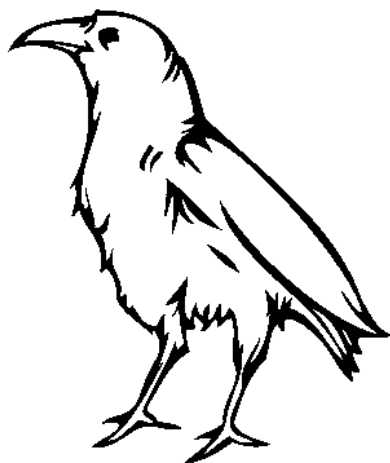
Zvláštní znamení touha

Z^{Ami}ase vidím za soumraku n^{Dmi7}a
pozadí šedejch mraků
m^{E7}lčelivej zástup kamar^{Ami}ádů,
siluety hor a stromů, st^{Dmi7}arejch
opuštěnejch lomů
bl^Gíží se s duněním vodop^Cádů.
T^Aáhnou krajinou strží a t^{Dmi}úní,
m^Guži z Shakespearových sonet^Ců,
p^{Ami}ostavy divnejch tvarů a
v^{Dmi6}úní, př^{Ami}ízraky červ^{E7}enejch
baret^{Ami}ů.

®: Zvl^Cášttní znamení t^{Emi}ouha,
l^{Ami}oukám prostřenej st^Eůl,
d^Fálka ruku ti p^{Dmi}odá, chleba a
s^Aůl,
zvl^Cášttní znamení t^{Emi}ouha, v
n^{Ami}ohách tisíce m^Fil,
fobzor kdo v očích n^{Dmi}emá, nic
nepochop^Ail.

Do šedivejch dnů a roků duní
rytmus těžkejch kroků,
vichřice a snih je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech
armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.
Táhnou krajinou podivný stíny,
muži z Shakespearových sonetů,
za nechtama smutek rodný hlíny,
přízraky červenejch baretů.

®:

Zabili, zabili

1. ^GZabili^C, zabili ^{Ami}chlapa z^C
Kolo^Gčavy,
^Gřekněte^C hrobaři^{Ami}, kde je
^Cpocho^Gvaný.

R. ^GBylo tu, není tu, havrani ^Cna
plotu,
^Gbylo víno v sudě, teď tam voda
^Dbude,
^Gnení, ^Dnení ^Gtu.

2. Špatně ho zabili, špatně
pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.
R.

3. Vítr ho roznosl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.
R.

4. Kráká starý havran, krákat
nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap
zůstane.

Spinkej

Už se ^Gkončí den, už ^Cje čas k
spánku,
^Gzdi se barví ^Cod červánků,
^Ghled', už lampář s^{Emi}větla
rozsvě^Dcí,
tak si ^Gdočti stránku, ^Czavři knížku,
^Ghonem hupky ^Cdo pelíšku,
^Gkořata už dávno ^{Emi}vrní za pe^Dcí.

®: Tak ^Gspinkej, ať ^Cve tvých snech
^Grůže kvetou, ^Cvoní mech,
^Gprinceznu si ^{Emi}Honza bude ^Dbrát,
až ^Gpůlnoc ^Cprostře sítě,
^Gna vlásky ^Cpolíbí tě,
Vž^Gdyť i tvá ^{Hmi}máma musí ^Cspát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvilku
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.